

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

விலை :
ரூபா 100/=

269

தொடர்பியல் வித்தகர்,
கலா விநோதன்

அருணா செல்லத்துரை

எண்: 23
கடர்: 05
269

பகீர்தலின் மூலம் வீரவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேலாயாமின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழிப்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாயகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலசீசந்திரன்

ஓவியர்: கிறிஸ்த நல்லரெத்தினம்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ⇨ 0094-11-2586013
 0094-77-7306506
தொ.நகல் ⇨ 0094-11-2362862
இணையம் ⇨ www.gnanam.info
 www.gnanam.lk
தளம். ஞானம். இலங்கை
மின்னஞ்சல் ⇨ editor@gnanam.info
 editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ⇨ 3B-46th Lane, Colombo-6,
 Sri Lanka
வங்கி விபரம் ⇨ T. Gnanasekara Iyer
 Acc. No. - 009010344631
 Hatton National Bank,
 Wellawatha Branch.
 Swift Code : HBLILKX
 (மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
 பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
 கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
 அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ⇨ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்

Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

◎ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.

◎ புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்
தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.

◎ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.

◎ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்பட வேண்டும்.

- ◎ கவிதைகள்
 - தாமரைத்தீவான் 05
 - டாக்டர் ஓ.கே.குணநாதன் 06
 - எல். வலீம் அக்ரம் 06
 - பாலமுனை பாஸூக் 08
 - அல் அஸூமத் 14
 - செம்ரி யலா மிஸ்ட்ரால் / 22
 - மாவனல்லை எம்.எம். மன்கூர் 22
 - ஷெல்லிதாசன் 26
 - வேதா இலங்காதிலகம் 26
 - ரஷீத் எம். இம்தியாஸ் 34
- ◎ சிறுகதைகள்
 - வே. தில்லைநாதன் (குறுங்கதை) 12
 - இரண்டாம் விசுவாமித்திரன் 15
 - சினுவா அஜ்பே / மலரன்பன் 19
 - கே.எஸ். சுதாகர் 27
 - சமரபாகு சீனா உதயகுமார் (குறுங்கதை) 33
- ◎ கட்டுரைகள்
 - ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி 03
 - கா.தவபாலன் 07
 - கார்த்திகா கணேசர் 09
 - பேராசிரியர் செ. யோகராஜா 13
 - செங்கதிரோன் 17
 - வாகரைவாணன் 23
- ◎ பத்தி
 - உஷா ஜவாகர் 32
 - பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 36
- ◎ சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்
 - கே. பொன்னுத்துரை 38
- ◎ வாசகர் பேசுகிறார் 40

ஆசிரியர் பக்கம்

சிறுவர் இலக்கியத்தை மேம்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளவேண்டும்

ஒக்டோபர் முதற்தேதி சர்வதேச சிறுவர் தினமாகும். சிறுவர்கள் பற்றிய சிந்தனை சமூக மேம்பாட்டிற்கான ஆரோக்கிய அம்சமாகக் கருதப்படுகிறது. சமூகமாற்றம் சிறுவர்களிடமிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டுமெனக் கல்வி உளவியலாளர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர். சமூக மாற்றத்துக்கு முக்கிய பங்களிக்கும் அலகுகளில் ஒன்றாகிய **சிறுவர் இலக்கியம்** பற்றிச் சிந்திப்பது அவசியமானது.

ஐக்கிய நாடுகள் உரிமைப்பட்டயம் சிறுவர்கள் என 18 வயதுக்கு உட்பட்டோரையே குறிக்கிறது. கல்வி உளவியலாளர்கள் சிறுவர்களின் உடல் வளர்ச்சியை மனங்கொண்டு உப பிரிவுகளாக குழந்தைப்பருவம், பிள்ளைப்பருவம், கட்டிடம் பருவம் என வகுத்துக் கூறுவர். ஒவ்வொரு காலகட்டங்களிலும் இவர்களது வளர்ச்சி நிலைகள் வேறானவை. முதல் ஐந்து ஆண்டுகளில் மனித மூளை வளர்ச்சியின் வேகம் மிகத்துரிதமானது. குழந்தை தன்னை மையமாகவைத்து சூழலைப் புரிந்துகொள்ள ஆரம்பிக்கிறது. படிப்படியாகச் சிந்தனை வளர்ச்சியடைகிறது. துருவித்துருவி ஆராய்ந்து சுவைத்து அனுபவித்து வினோதங்களைக்கண்டு களிக்க ஆவல் கொள்கிறது. புதுமையாக எதையும் நோக்குகிறது. அடுத்தபடி வளர்ச்சியான கட்டிடம் பருவத்தில் மேற்குறிப்பிட்ட வளர்ச்சியின் அடித்தளத்தின் தொடர்ச்சியில் ஆக்கத்திறனை விருத்தியாக்குகிறது. தலைமை தாங்கும் பண்பு உண்டாகிறது. ஆளுமைக்கு அத்திவாரம் இடப்படுகிறது.

ஆகவே சிறுவர் இலக்கியக்களத்தின் பரப்பும் கருப் பொருளும் வீரியமும் கனமும் காத்திரமுமானவை. வெறும் பாப்பாப் பாடல்கள் நீதிக்கதைகள் மட்டும் சிறுவர் இலக்கியமாகிவிடாது. இலக்கியம் மொழியிலாலானது. சிறுவர் இலக்கியத்தின் மொழி தனித்துவமானது, எளிமையானது. ஓசையம் மிக்கதாகவும் கருத்துக்கவர்ச்சியுள்ளதாகவும் அது அமைய வேண்டும்.

நவீன துரித விஞ்ஞானத்தின் விளைவாலும் பூகோளமய மாதலாலும் சிறுவர் சிந்தனையில் தாக்கம் ஏற்படுகிறது. கடந்த காலத்தை மட்டுமே நோக்காது எதிர்காலத்தை விஞ்ஞான முன்னேற்றக் கற்பனையில் கண்டு களிக்கின்ற மனப்பாங்கு உருவாகியுள்ளது. இதனைத் தொலைக்காட்சியில் சிறுவர்கள் காண்கிறார்கள். ஆனால் எமது இலக்கியங்களில் காண முடிவதில்லை. நவீன விஞ்ஞான சிந்தனைக்கு வளம் சேர்க்கும் விஞ்ஞானப் புனைகதைகள் செய்து தருவோர் சிறுவர் இலக்கியத்துக்கு புதிய உயிர் தருவோராகிறார்கள்.

சிறுவர் இலக்கிய வடிவங்கள் குழந்தை, பிள்ளை, கட்டிடம் பருவம் ஆகிய நிலைகளுக்குத் தகுந்த வகையிலும் சிறுவர்களைக்கவரும் இசையும் அசைவும் கலந்த நடிப்புடைய நாடகங்களாகவும், சிறுவர் பாடல்களுடைய ஒலிநாடாக்களாகவும் பர்ணமிக்க வேண்டும். இதேவேளையில் எமது பாரம்பரிய விழுமியங்கள் பிறழாது காலத்துக்கேற்ற மாற்றங்களை உள்வாங்கிய உயிர்ப்புடன் சிறுவர் சிந்தனைகள் வேர்புதிய வேண்டும். எமது சிறுவர் இலக்கியத்தில் உதிரியாகப் பல பாராட்டக்கூடிய முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. ஆயினும் உலக சிறுவர் இலக்கிய நீரோட்டத்தில் எமது சிறுவர் இலக்கியம் பரிணமிக்க வேண்டுமாயின் இத்துறையில் ஈடுபாடு உள்ளவர்கள் சகலரும் இணைந்து பொறுப்புடனும் ஆழ்ந்த சிந்தனையுடனும் செயற்படவேண்டும்.

இலங்கையின் வடபுலத்தில் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் முள்ளியவளை எனும் கிராமத்தில் விவசாய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கதிரவேலு அருணாசலத்திற்கும் அன்னம்மாவிடும் மூன்றாவது மகனாக, 1947ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 09ஆந் திகதி அருணா செல்லத்துரை பிறந்தார். ஆரம்பத்தில் இவர்களது குடும்பத்தினர் முள்ளியவளையில் இருந்தனர். இவர் முள்ளியவளை சைவப் பாடசாலையில் தனது ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்றார்.

1958களில் இவரது குடும்பத்தினர் முள்ளியவளையிலிருந்து வற்றாப்பளை செல்லும் வீதியில் உள்ள அவர்களது காணியில் குடியேறினர். இதன் பின்னர் வற்றாப்பளை நோமன் கத்தோலிக்க பாடசாலையில் க.பொ.த.சாதாரணதரம் வரை கல்வி கற்றார். பின்னர் முள்ளியவளை வித்தியானந்தாக் கல்லூரியில் உயர்தரம் படித்தார். உயர்தரப் படிப்பை தொடர முடியாத நிலையில் நிறுத்திக் கொண்டு விவசாயப் பாடசாலையில் பயிற்சியையும், கூட்டுறவுக் கல்லூரியில் பயிற்சியையும் முடித்து கொண்டார்.

1969களில் முள்ளியவளை பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் பொதுமுகாமையாளராக கடமையாற்றினார். அக்காலத்தில் முள்ளியவளை இயல் இசை நாடகக் கலாமன்றம், பாரதி இலக்கிய மன்றம், மற்றும் வளர்மதி இலக்கியமன்றம் போன்றவற்றில் முக்கிய உறுப்பினராக இருந்து பல நாடகங்களை எழுதியும் நடித்தும் பலரின் பாராட்டுக்களைப் பெற்றார்.

1970களில் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் நிகழ்ச்சி உதவித் தயாரிப்பாளராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். இவர் முல்லைத்தீவு, வவுனியா, மன்னார் ஆகிய

பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய வன்னித் தேர்தல் தொகுதியிலிருந்து முதன் முதலாக இலங்கை வானொலியில் கடமையாற்றச் சென்றவர். உதவி தயாரிப்பாளராக இருந்து பின்னர் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராக பதவி உயர்வு பெற்றார். இவருடைய காலத்தில் வன்னிப் பிரதேசத்திலிருந்து பாடகர்களையும், எழுத்தாளர்களையும், நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞர்களையும் வானொலிக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்தார்.

வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்மன் வரலாற்றை வானொலி மூலம் நாடுபூராவும் அறியச் செய்தவர். 1970ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1979ஆம் ஆண்டுவரை ஒவ்வொரு வருடமும் வைகாசி விசாகப் பொங்கலுக்கான சிறப்பு நிகழ்ச்சியை தயாரித்து வழங்கியதோடு பொங்கல் நிகழ்வுகளையும் ஒலிப்பதிவு செய்து ஒலிபரப்பி வந்தார். வானொலி நாடகங்கள் பலவற்றை எழுதியும் தயாரித்தும் உள்ளார்.

1980களில் விவசாய அறிவுப்போட்டி என்ற வானொலி நிகழ்ச்சியின் அறிவிப்பாளராகவும் தயாரிப்பாளராகவும் இருந்து விவசாயத் திணைக்களத்தின் அனுசரணையுடன் இலங்கை முழுவதும் சென்று நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்தார். வேலைப் பழுவின் மத்தியிலும் கல்வியைத் தொடர்ந்து க.பொ.த. உயர்தரத்தில் சித்தி எய்தினார்.

முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்தில் வட்டக் களிரியில் ஆடப்பட்ட கோவலன் கூத்தை அரங்கக் கலையாக மாற்றி மேடையேற்றி, 1974இல் கலைக்கழகப் பரிசைப் பெற்றார்.

— ஜி.வாப்பள்ளை கந்தசாம்

பண்டாரவன்னியன்-குருவிச்சிநாச்சியார், நந்தி உடையார் போன்ற வன்னி சம்பந்தமான நாடகங்களை கற்பனை கலந்து எழுதி வானொலிக்கு தயாரித்ததோடு அவற்றை (சி.டி.) ஒலிப் பேழைகளாகவும் வெளியிட்டார்.

வானொலியில் அரங்கேற்றம் நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்ததின் மூலம் பல உள்ளாட்டுப் பாடகர்களை அறிமுகம் செய்ததோடு, பல மெல்லிசைப் பாடல்களை எழுதி ஈழத்து மெல்லிசைக்கு தன்னாலியன்ற பங்களிப்புகளையும் வழங்கியுள்ளார்.

1981களில் இலங்கையில் தொலைக்காட்சி ஆரம்பிக்கப் படுவதற்கான திட்டத்தை அரசு அறிமுகம் செய்தது. தொலைக்காட்சி செய்தி தயாரிப்புக்கான பயிற்சியை பெற்றுக் கொள்வதற்கு நான்கு பெரும்பான்மை இனத்தவர்களுள் தனி ஒரு தமிழராக புலமைப்பரிசில் பெற்று மேற்கு ஜேர்மனியின் தலைநகரான பேர்லினுக்குச் சென்றார். 1981ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் இலங்கையில் தொலைக்காட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது செய்தி மற்றும் நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றில் பயிற்சி பெற்றிருந்த இவர் சிரேஷ்ட தயாரிப்பாளராகத் தொலைக்காட்சி நிறுவனத்திற்கு மாற்றப்பட்டார். அதன் பின்னர் மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளுக்கும் சென்று தொலைக்காட்சி சம்பந்தமாக மேலதிக பயிற்சிகளைப் பெற்றுள்ளார். ரூபவாஹினி தொலைக்காட்சியில் செய்தித் தயாரிப்போடு, உதயகீதம், ஒளித் தென்றல் என்ற நிகழ்ச்சிகளையும் தொலைக்காட்சி நாடகங்கள், விவரணங்கள் போன்றவற்றையும் தயாரித்தளித்தார்.

கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஊடகவியல் துறையில் கல்விகற்று தொடர்பியல் துறையில் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்றார். தொலைக்காட்சி பயிற்சி நிலையத்திலும், கொழும்பு பல்கலைக்கழக டிப்ளோமா பயிற்சி நெறிக்கும், ஊடகவியல் கல்லூரிக்கும் பகுதிநேர விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார்.

1999ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் தனியார் தொலைக்காட்சியான சக்தி ரி.வி.யில் தமிழ் செய்திப் பிரிவு முகாமையாளராகவும், பின்னர் பணிப்பாளராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். ஒன்பது ஆண்டுகளின் பின்னர் 2008ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் பதவி உயர்வு பெற்று சக்தி தொலைக்காட்சியின் செய்தி ஆலோசராக பதவியேற்று 2012வரை 4 வருடங்கள் கடமையாற்றினார்.

இலங்கை கலாசாரத் திணைக்களம் முதன் முதலில் தொலைக்காட்சி வாழ்நாள் சாதனையாளர்களாக இருவரை தெரிவு செய்துள்ளது. அருணா செல்லத்துரை அவர்களுக்கு தமிழ் மொழிக்கான 'தொலைக்காட்சி வாழ்நாள் சாதனையாளர்' என்ற விருதினை வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளது.

அரியாத்தை மீது வேலப்பணிக்கன் ஒப்பாரியை அரியான் பொய்கை அவர்களைக் கொண்டு வேழம்படுத்த வீராங்கனை என்ற தலைப்பில் நாட்டுக் கூத்தாக எழுதுவித்தார். நூல் வடிவில் வெளிவந்த முல்லைமோடி நாட்டுக்கூத்தை கொழும்பு இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி மாணவிகளுக்கு பழக்கி மேடையேற்றி பரிசில்களைப் பெற்றவர்.

பின்னர் ஒளிப்பேழையாக வெளியிட்டு உலகளாவிய ரீதியில் அரியாத்தையைப் பிரபலப்படுத்தியவர்.

2016ஆம் ஆண்டு வவுனியா சைவப் பிரகாசா வித்தியாலய மாணவிகளுக்கு வேழம்படுத்த வீராங்கனை நாட்டுக்கூத்தை பழக்கி மேடையேற்றி பாராட்டுக்களைப் பெற்றுள்ளார். 2005ஆம் ஆண்டு தமிழீழ தேசிய தொலைக்காட்சிப் பிரிவினருக்கு நேரடி செய்தி ஒளிபரப்பிற்கான பயிற்சிகளை வழங்கியதனால் கௌரவிக்கப்பட்டவர்.

நூல்கள் : இதுவரை 22 க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இதில் நான்கு நூல்கள் இவர் கடமையாற்றிய வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி போன்ற துறைகளுடன் தொடர்புபட்டது. வன்னிப் பிரதேசம் சம்பந்தப்பட்ட இரண்டு நாடக நூல்களுடன், மூன்று மக்கள் பிரச்சினை சம்பந்தப்பட்ட நாடகங்களும் ஒரு மெல்லிசைப்பாடல் மற்றும் வன்னிப்பிராந்தியக் கூத்துக்கள் என்ற ஆய்வு நூலும், 10 வன்னிப் பிரதேச வரலாற்று நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். குறிப்பாக வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பின் வரலாறுகளுக்கும் பண்டாரவன்னியன் வரலாற்றிற்கும் தேவையான தகவல்களை ஆய்வு செய்து நூல்களாக வெளியிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த நூல்களுக்கு சாகித்திய மண்டல விருது, வடகிழக்கு மாகாண விருதுகள், நந்தி உடையார் நாடக நூலுக்கு உண்டா அபிநந்தன தங்க விருது போன்றவை பரிசுகளாகக் கிடைத்துள்ளன. கலாசாரத் திணைக்களத்தினால் தொடர்பியல் வித்தகர், மற்றும் கலா விநோதன், போன்ற பல பட்டங்களையும், மற்றும் தமிழியல் விருது போன்றவற்றையும் பெற்றுள்ளார்.

42 வருடங்கள் மின்னியல் ஊடகங்களில் கடமையாற்றி விட்டு, 2012ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பில் தொல்லியல் ஆய்வுகளைச் செய்து வருகிறார். பெருநிலப்பரப் பிலுள்ள காடுகளுக்குள் சென்று 5100 வருடங்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த இயக்கர், நாகர் கால தொல்லியல் சின்னங்களைப் புகைப்படம் பிடித்து ஆதாரங்களுடன் மூன்று வருடங்களாக வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் 111 கட்டுரைகளும், ஐந்துதலை நாக வழிபாட்டைப்பற்றி உதயன் பத்திரிகையில் தொடர் கட்டுரையாகவும்

எழுதியுள்ளார். தொடர்ந்து ஆய்வுகளைச் செய்து பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகளாக எழுதி வருகிறார்.

‘அடங்காப்பற்று வன்னியில் ஆதிகாலத் தமிழர் வரலாறு 01, இயக்கர், நாகர் கால தொல்லியல் சின்னங்கள் என்ற நூலை, 200க்கும் மேற்பட்ட தொல்லியல் வர்ணப்படங்களுடன் வெளியிட்டுள்ளார். இந்த நூலுக்கு 2016ஆம் ஆண்டுக்கான, மத்திய அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதும், வடமாகாண சபையின் வரலாற்று இலக்கிய நூல் விருதும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அத்தோடு கொழும்பு கம்பன் கழகத்தினரின் நுழைபுலம் ஆய்வுக்கான விருதும் வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளனர்.

‘அடங்காப்பற்று வன்னியில் ஆதிகாலத் தமிழர் வரலாறு – 02, இயக்கர் வாழ்புலங்கள், வழிபாட்டுத் தலங்கள், மா-தோட்டம், அடங்காப்பற்று, கே-தீச்சரம் என்ற நூலையும் வெளியிட்டு, வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பின் வரலாற்று வரிசையை வலுப்படுத்தியுள்ளார்..

ஊஞ்சல் ஆடுவார்!

தொழில்களுக்குள் நற்றொழில் தொன்மையான உழு தொழில் பழித்திடாத பார்த்த தொழில் பசிவிரட்டும் தீன் தொழில்!

தொல்லையுள்ள தாயினும் தூக்கம் கெடுக்கு மாயினும் நல்ல வாழ்வு கொண்டுதான் நானும் மானம் நமது தான்!

வெய்யில் கூடிக் கருகினும் வீழ்ச்சி கூடி மிதக்கினும் உய்ய வைக்கும் உழு தொழில் ஊர் செழிக்க வைக்குமே!

உழுந்தும் உழவே தலையென உரைத்தவர்தான் வள்ளுவர்! (1031) அளந்து பட்டறை போட்வர் அசையும் ஊஞ்சல் ஆடுவார்!

- தாமரைத் தீவான்

சூறையர் தன
ஆடிந்தைப் பாடல்

குறும்பு அன்பல்

பாடல்
மகிப் ஓ. கே. குணநாதன்

ஓவியம்
சூறையர் உயர் குணநாதன்

குடு குடென்று குட்டி அணில் துள்ளிப் பாயுது
கிடு கிடென்று மரத்தில் தாவி கிளையில் ஏறுது
கிளைகளெல்லாம் அங்கும் இங்கும் ஆடி அசையுது
காம்பில் ஆடும் மாங்காய் மீது ஏறித் தொங்குது

மெள்ள மெள்ள ஆடி அசைந்து ஊஞ்சலாடுது
சின்னச் சின்னப் பறகளாலே நல்லித் கொறிக்குது
பாதிப் பழத்தைக் கோதிக் கோதி ருசித்துத் தின்னுது
மீதிப் பழத்தைக் காம்பைக் கடித்துக் கீழே போடுது

பள்ளிக்கூடம் போகும் பையன் அங்கே போகிறான்
கீழே கிடக்கும் கனிந்த பழத்தைக் குனிந்து பார்கிறான்
ஆசையோடு எடுத்து அதை நீரில் கழுவுறான்
மரத்தின் அடியில் சாய்ந்துகொண்டு கடித்துத் தின்கிறான்

மரத்தில் இருந்து சத்தமொன்று மெல்லக் கேக்குது
குறுணி குறுணித் தூவலாக தலையில் கொட்டுது
பயந்த பையன் எழுந்து நின்று மேலே பார்க்கிறான்
பல்லை இளித்த குட்டி அணில் துள்ளி ஓடுது

காலை

காலை ஒளியில் நீவிச் செல்லும்
மிகப்பிந்திய இரவின் மெளன இசை

ரீங்கார மொழிகளில்
பணிபூத்த ரகசியங்களை உடைத்து
எழுகிறது மென் மனது

அடையாளங்களை ஏந்தித் திரியும்
புள்ளிகளில் எல்லாம்
இரசனையின் தொடக்கம் விடிகிறது
வேடிக்கையின் பிம்பங்கள் பிளக்கின்றன

எல். வஸீம் அகர்ம்

ஊறிக்கிடந்த உடலின் ஊசல்
ஒப்பாரியுடன் அடக்கஸ்தளங்களில்
அஸ்தமனமாகும்
தீராத உயிர்ப்பின் வேர்கள்
ஊர்ந்து வீரியம் கொள்ளும்

ஒரு துளி தேநீரின் விசை
காலையின் வேட்டையைத் தொடங்கும்

நீர்ச்சனை நீங்கிக் கழற
காலையின் காதல் தேசம்
கண்களில் மின்னும்

கன்னியா நீருற்றின் தொன்மைச் சிறப்பு

திருகோணமலை மாவட்டத்தின் வட பகுதியிலுள்ள தென்னைமரவாடி மேற்கிலுள்ள பெரியகுளம் தெற்கிலுள்ள திருக்கரசை அனுராதபுரத்துக்குச் செல்லும்பாதையின் மருங்கிலுள்ள கன்னியா ஆகிய இடங்களில் முற்காலத்தில் சைவசமயம் மேலோங்கி வளர்ந்திருந்தது. கந்தளாய் ஒரு சதுர்வேதி மங்கலமாகப் புகழ்பெற்று விளங்கியது. அகத்தியர் இராவணன் இவரின் தாயார் பாட்டன் புலஸ்திய முனிவர் குளக்கோட்டு மன்னன் போன்றோருடன் தொடர்புபட்ட இடமாகக் கன்னியாப் பிரதேசம் சிறப்புற்று விளங்கி வந்தது.

கிறீஸ்துவுக்குப் பின் 11ஆம் நூற்றாண்டில் சோழராட்சி முடிவுற்று அவர்கள் தமிழகத்துக்குத் திரும்பிச் சென்ற பின்பும் மேற்சொன்ன இடங்கள் யாவும் வன்னிச் சிற்றரசர்களால் ஆளப்பட்டு வந்தபோதிலும் தற்காலத்தில் எவரும் திருகோணமலைப் பிரதேசத்தை வன்னி என்று அழைப்பதில்லை. வன்னியர் குடியேற்றம் நிகழ முன்னர் திருகோணமலைப் பிரதேசத்தில் நாகர்களே வாழ்ந்து வந்ததாக ஆய்வாளர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றார்கள். சோழர்களின் படைவீரர்கள் நாகர்களை வென்று தமது குடியேற்றங்களைப் பல இடங்களில் அமைத்துக்கொண்டார்கள். சோழராட்சி முடிவுற்ற பின்பும் வன்னியர்கள் தமிழகத்துக்குத் திரும்பிச் செல்லவில்லை. சோழருக்குப் பின் பொலன்னறுவையைக் கொடுங்கோலனான தமிழ்மன்னன் கலிங்க மாகன் ஆண்டதாக மகாவம்சம் கூறுகிறது. கலிங்கமாகனின் முக்கிய தளங்கள் திருகோணமலைப் பகுதியிலும் பதவியாப் பகுதியிலும் இருந்துள்ளதாகவும் பாண்டியர் பொலன்னறுவையைக் கைப்பற்றியபின்னர் கலிங்கமாகன் வடக்கு நோக்கிச் சென்று தமிழர் பிரதேசமான பதவியா வில் இராசதானியை அமைத்ததாகவும் வரலாறு கூறுகின்றது. அது நிற்க நாம் கன்னியாப் பிரதேசத்துக்கு மீண்டும் செல்வோம்.

திருகோணமலையில் இருந்து அனுராத புரத்துக்குச் செல்லும் பாதையில் எட்டுக்

கிலோமீற்றர் தொலைவில் கன்னியாச் சந்தி இருக்கிறது. அதில் இருந்து தெற்குப்பக்கப் பாதையால் சுமார் ஒரு கிலோ மீற்றர் தூரம் பயணித்தால் கன்னியா நீருற்றுப் பிரதேசத்தை அடையலாம். அங்கு வெவ்வேறு வெப்ப அளவுள்ள நீரைக் கொண்ட ஏழுகிணறுகள் காணப்படுகின்றன. தனது தாயின் ஈமக் கிரியைகளை நடத்துவதற்காக இராவணனால் அமைக்கப்பட்ட கிணறுகளே இவை என்பது ஐதீகம்.

கன்னியாவில் இருந்து சுமார் பத்துக் கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் பெரியகுளம் என்ற கிராமம் அமைந்திருந்தது. இவ்விடத்தில் தமிழ்ப் பௌத்தர்களால் அமைக்கப்பட்ட வட்ட வடிவமான விகாரம் ஒன்றிருந்தது. இது இராசராச சோழனின் ஆட்சிக் காலத்தில் இராசராசப் பெரும்பள்ளி என அழைக்கப்பட்டது. தமிழ்ப் பௌத்தம் அழிவடைந்தபோது இவ் விகாரமானது வழிபாடு செய்வோர் இன்மையால் அழிபாடு அடைந்துவிட்டது. நீண்ட நெடுங்காலம் சென்றபின்னர் அடர்ந்த காட்டினுட் காணப்பட்ட இவ் விகாரையை இன்றைய பிக்குமார் புதுப்பித்துக் கட்டி இதற்கு வெல்கம் விகாரை எனப் பெயர் வைத்தார்கள். பின்னர் வெல்கம் விகாரைக்குப் பத்துக் கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் உள்ள கன்னியா நீருற்றுக்கள் இந்த விகாரைக்குச் சொந்தமான இடங்கள் என்று கூறி அவ்விடத்திலும் புத்தவிகாரையைக் கட்டினார்கள். 1983ஆம் ஆண்டில் கலவரக் காரர்கள் கன்னியா சைவக் கோவில்களுக்குப் பலத்த சேதங்களை ஏற்படுத்தினார்கள். 1983ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2010ஆம் ஆண்டுவரை கன்னியாப் பிரதே சத்துக்குத் தமிழர் எவரும் செல்ல முடியாத நிலை இருந்து

**கலைமாமணி
கா. தவபாலன்**

வந்தது. தென்கயிலை ஆதீன சுவாமிகள் இராவணசேனை அமைப்பினர் உப்பு வெளிப் பிரதேச சபையினர் ஆடி அமாவாசை தீர்த்தக் குழுவினர் மற்றும் ஊர்ப் பெரியவர்களும் இணைந்து 2013ஆம் ஆண்டில் கன்னியாவை மீட்டெடுத்தபின் வழமையான சைவ சமய அனுஸ்டானங்கள் நடைபெறத் தொடங்கின.

மகாபாரதத்தின் எண்பத்தைந்தாம் அத்தியாயத்தில் “கோகர்ணத்தின் அருகிலுள்ள கன்னியா தீர்த்தம்” என்று ஒரு சொற்றொடர் காணப்படுகின்றது. இதனைக் கன்னியா குமரி தீர்த்தம் என்று சிலர் தவறாக அர்த்தம் கூறுகின்றார்கள். ஆனால் இதே மகாபாரதத்தில் 88ஆம் அத்தியாயத்தில் கன்னியாகுமரி தீர்த்தம் பற்றி வேறாகக் கூறியிருப்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். தென்பகுதிக்குத் திருத்தல யாத்திரை சென்ற அகத்திய முனிவர் பொதிகை மலையில் இருந்து கோகர்ணத்துக்கு வந்து கோணேசப் பெருமானை வழிபட்டு பின் அங்கிருந்து திருக்கரணைப் பகுதிக்குச் சென்று அங்கும் சில காலம் தங்கியிருந்து வழிபாடுகள் இயற்றியதாகவும் பொதிகைமலையில் இருந்து கொண்டு வந்த சிவலிங்கத்தை கன்னியாவில் ஸ்தாபித்து வழிபட்டார் என்றும் அறியக் கிடைக்கின்றது. தக்சிண கயிலாய புராணத்தின் “கன்னியா கங்கை மகிமை உரைத்த படல்” த்திலும் இராவணன் கன்னியாவில் தனது தாய்க்கு இறுதிக் கிரியை செய்த கதை பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இராவணனின் பாட்டனாராகிய புலஸ்திய முனிவர் தவமியற்றிக் கொண்டிருந்த வேளையில் ஒரு பெண் அவரது தவத்தைக் குழப்ப முயற்சித்ததாகவும் கோபம் கொண்ட முனிவர் “பெண்ணே கர்ப்பமடைவாயாக” என்று சாபமிட்டதாகவும் பின்னர் அவளையே முனிவர் திருமணம் செய்ததாகவும் ஐதீகம் உண்டு. இராவணன் மற்றும் அயோத்தி இளவரசன் இராமனுக்குமிடையே நடந்த யுத்தம் பற்றி விபரிக்கும் இராமாயணம் ஆயிரம் வருடங்களுக்குமுற்பட்ட தொல்லியல் ஆதாரங்கள் இருநூறு வருடங்களுக்கு முற்பட்ட ஆங்கில அறிஞர்களின் ஆய்வறிக்கைகள் என்பன கன்னியாவின் தொன்மைச் சிறப்பையும் அங்கு ஆதிகாலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் பற்றியும் பல்வேறு தகவல்களைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றன.

செத்துக் கிடக்கிறது ஒரு சிறு பூச்சி!

பாலமுனை பாறாக்

பக்கமொன்றுக் குள்ளே
பாருங்கள் சிறுபூச்சி
அப்பிக் கிடக்கிறதே,
ஆ...!

புத்தகப் பூவுக்குள்
போய்நுழைந்த அப்பூச்சி,
பக்க இதழ்களுக்குள்
பதுக்கி வைத்த தேன்வதையை
சொட்டும் வைக்காமல்
சுவைத்து முடித்ததுவோ?

அத்தனையும் தலைக்கேறி
அதுதாங்க மாட்டாமல்
புத்தகப் பூவிதழில்
பூச்சி மயங்கியதோ?

செத்துக் கிடக்கிறதே
சிறு பூச்சி..ஆ..!

அளவுக்கு மிஞ்சிவிட்டால்
அமிர்தமுமே நஞ்சென்ற
கதையிதுவோ.. மனசு
கலங்கி அழுகிறது!

தமிழினின் நாகரீகத்தைப் பறைசாற்றும் சின்னமாக உயர்ந்து நிற்பது கோயில்கள். அங்கு காணப்படும் மனதைக் கவரும் சிற்பங்கள் எமது இனத்தை பெருமைப்படுத்துபவை. தமிழகக் கோயில்களுக்கு யாத்திரை போகிறோம். அங்கு இறைக்கு பூஜை செய்து மனச்சாந்தியும் பெறுகிறோம். கோயில்களே இறை மகிமையை எமக்கு உணர்த்துபவை.

தமிழகத்தில் எப்போது கோயில்களைக் கட்டினார்கள் என நாம் பார்ப்போமானால் பன்னெடுங்காலமாக எம்மவர் இறைவனுக்கு கோயில்கட்டி வந்துள்ளனர் என அறிய முடிகிறது.

**பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்
மறுமுகச் செவ்வென் அணிதிகழ் கோயிலும்
வால்வளை மேனி வலியோன் கோயிலும்
நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்
மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலும்**

- சிலப்பதிகாரம் - இந்திர விழாவுரெடுத்த காதை இவ்வாறாக தெய்வங்கட்கு கோயில் அமைந்ததுடன் மன்னவன் வாழும் மாளிகை யாவும் எழுப்பப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது. தமிழக வணிகர் திரைகடல் ஓடி திரவியம் தேடி நாட்டை செழிக்கச் செய்தவர்கள். இவர்கள் செய்த வாணிபத்தின் சான்றாக பபிலோனிய, ரோமாபுரி நாணயங்கள் தொல்பொருள் ஆய்வாளர்களால் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் விளைவால் பிறநாட்டு கைவினைஞரது திறமையையும் இவர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

**மகத விளைஞரும் மராட்டக் கம்மரு
மவந்திக் கொல்லரும் யவனத் தச்சரும்
தண்டமிழ் வினையார் தம்மொடு கூடிக்
கொண்டினி தியற்றிய கண்கவர் செய்வினை
பவளத் திரள்காற் பன்மணிப் பொதிகைத்
தவள நிலத்தில் தாமந் தாழ்ந்த
கோணச் சந்தி மாண்பினை விதானத்துத்**

**தமனியம் வேய்ந்த வகைபெறு வன்பிற்
பைஞ்சேறு மெழுகாப் பசும்பொன் மண்டபம்**

- மணிமேகலை, சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாகிய காதை (107-119)

இதன் மூலம் நாம் அறிவது மகதம், மகாராஷ்டிரம், அவந்தி, யவனம் போன்ற பிற கலைஞரொடு, தமிழகத் தொழிலாளரும் இணைந்து செயல்பட்டனர் என்பதே. தமிழ் நாட்டில் சிற்பம், ஓவியத்துடன் கூடிய அழகிய கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன. தமிழ் நாட்டில் மாளிகை வாயில்களும் கோயில் வாயில்களும் கோபுரங்களும் மாடங்களும் அமைந்த கட்டிடங்கள் இருந்துள்ளன. கி.பி. இரண்டாம், மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளிலேயே தமிழ்நாட்டில் செங்கல், மரம், உலோகம், சுண்ணாம்பு போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி சிவன், பிரம்மா, விஷ்ணு ஆகியோருக்கு கோயில்கள் கட்டப்படிருந்ததாக கல்வெட்டுச் சான்றுகள் உண்டு.

பல்லவ மன்னனான முதலாம் நரசிம்ம வர்மன் கி.பி. 630 - 660 காலப்பகுதியில் ஓற்றைக் கல்லில் வெட்டுவித்த கோயில்களே தமிழ்நாட்டில் விமானங்களுடன் கூடிய கற் கோயில்களாகும். இந்தக் கோயில்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டே பிற்காலத்தில் தமிழகத்தில் கோயில்கள் விமானங்களுடனும் கோபுரங்களுடனும் அமைக்கப்பட்டன.

தமிழகத்தின் தலைநகரான சென்னையில் இருந்து 37 மைல் தொலைவில் அமைந்திருக்கும் மாமல்லபுரம் என்ற இடத்திலேயே

இக்கட்டுமானங்கள் ஆரம்பமாகியுள்ளன. நரசிம்மவர்மன் “மாமல்லன்” என்று அழைக்கப்பட்டான். அவன் ரூபகார்த்தமாக மாமல்லபுரம் எனப்பட்டது. மாமல்லன் என்பது பலம் வாய்ந்தவன் எனப் பொருள்படும் அல்லது மல்லன் என்ற வார்த்தை மல்யுத்த வீரனையும் குறிக்கும். மன்னனே சிறந்த மல்யுத்த வீரனுமாக இருந்தானோ அல்லது அவனது பலத்தைக் குறிக்க எனப்பட்டதோ என்பது எங்கும் கூறப்படவில்லை. மாமல்லபுரம் கடற்கரையோடு கூடிய துறைமுக நகரமாக அமைந்துள்ளது. ரோமானியரது குடியிருப்புப் பகுதிகளும் இங்கு இருந்துள்ளன. இங்கிருந்து இலங்கைக்கும் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகட்கும் கப்பல்கள் தொடர்ச்சியாகப் பயணப்பட்ட வண்ணம் இருந்தன.

இங்கு காணப்படும் கட்டுமானங்கள் குடைவரை எனவும் ரதங்கள் எனவும் இருவகைப்படும். குடைவரைகள் மிகக் கடுமையான கருங்கற் பாறைகளில் குடையப் பட்டவையாகும். ரதங்கள் என்பதை இன்றைய கோயில்களை ஒத்த வடிவமைப்பைக் கொண்டவை. ஒற்றைக் கல்லிலான கட்டுமானமும் அதனுடன் இணைந்த சிற்ப அழகும் சிறந்த அருங்காட்சியாகும். மிக மிக சிறப்பு வாய்ந்தவை எனக் கணிக்கப்பட்டு யுனெஸ்கோவின் உலக கலாசார மையமாக World Heritage Site இடமாகப் போற்றிப் பாதுகாக்கப்படுகிறது. ஒற்றைக் கல்லிலேயே வடிவமைக்கப்பட்ட ரதங்கள் எட்டு உண்டு. அவற்றில் ஐந்து பஞ்சபாண்டவர் ரதங்கள் எனப்படுகின்றன. தருமன், பீமன், அருசனன், நகுலன், சகாதேவனுக்கு என ஐந்தும் ஆறாவது திரௌபதிக்குமாகும். இவை

தவரி, கணேச ரதமும், பிடாரி ரதங் களும் அமைந்துள்ளன.

மாமல்லத்தில் அமைந்திருக்கும் குடைவரை மண்டபங்கள் அளவில் பெரிதல்ல. இங்கு கட்டுமான நுணுக்கங்களும் அழகியலும் ஒருங்கமைந்து காணப்படுகின்றன. இக்கோயில்களின் மண்டபங்கள் கால்களை மடக்கி அமர்ந்திக்கும் சிங்கங்கள் தாங்கிய எட்டு பட்டங்கள் வாய்ந்த தூண்களைக் கொண்டிருக்கும் சிற்ப வேலைப்பாடு புடைப்பு சிற்ப வேலைப்பாடாக அமைந்தவை. புடைப்பு சிற்பமானாலும் முப்பரிமாண அழகை வெளிக்கொணர்பவை.

கோவர்த்தனகிரி மண்டபத்திலே, கிருஷ்ணன் கோவர்த்தன மலையைக் குடையாகப் பிடித்திருக்க, அதன் கீழே மக்கள் தஞ்சம் புகுந்துள்ளனர். அங்கு கவலையற்று மக்களைக் காட்ட ஒரு ஆயன் புல்லாங்குழல் ஊதுகிறான். மற்றொருவன் பசுவில் பால் கறக்கிறான். பசுவோ தன் கன்றை பாசத்துடன் நக்கிக் கொடுக்கும் காட்சி. இங்கு காணும் மனித உருவங்கள் மிக இயற்கையாக அமைந்தவை. தோளில் குழந்தையை சுமக்கும் தாத்தாவின் இயற்கைக் கோலம். வராக மண்டபம் இங்கும் அழகிய சிற்பங்கள் தமிழ் சிற்ப வல்லமையைப் பறைசாற்றிய வண்ணம் உள்ளன. பூமாதேவியை சமுத்திரத்தில் மூழ்காமல் வராக அவதாரம் எடுத்து விஷ்ணு காப்பாற்றுபவராக அமைந்த வடிவம். மனிதர்களை அறியாமைக் கடலில் மூழ்காது காப்பாற்றினார் எனக் கருதலாமா?

மகிஷமர்த்தினி மண்டபம் - இம்மண்டபத்தில் மகிஷனை எதிர்த்து தூர்க்கை

போர்புரியும் காட்சி. இது உயிர் ஓட்டம் உள்ள சிற்பமாக இயங்கும் தன்மையை உணர்த்தும் பாவனையை உணர முடிகிறது. மனித அளவிலேயே சிற்பம் அமைந்துள்ளது. மனித உடலுடனும் எருமைத் தலையுடனும் மகிஷன் துர்க்கையின் படை முன் ஏறுகிறான். மகிஷன் படை பின்வாங்கும் காட்சி. தீமைகளை ஒழித்து நன்மைகளை ஏற்படுத்தும் காட்சி பார்ப்போரின் மனதை விட்டகலாதவையே.

பகீரதர் தபசு - திறந்த வெளிப் பாறையில் சிற்பக்கலையின் சிறப்பைப் பார்த்து வியக்கலாம். கிட்டத்தட்ட 100 அடி நீளமும் 50 அடி உயரமும் கொண்ட கிரானைட் பாயின் முகப்பில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பகீரதன் என்ற முனிவர் தவம் புரிகிறார். நாம் காண்பதோ ஓட்டி உலர்ந்த மேனியில் உடலின் அத்தனை எலும்பும் தெரிய, ஒற்றைக்காலில் கைகளை தலைமேல் தூக்கி கும்பிட்ட வண்ணம் தவம் செய்யும் உருவ அமைப்பு. புராணத்திலே பகீரதன் சிவனை நோக்கி வேண்டியதோ தெய்வாம்சம் மிக்க கங்கா நதி பூலோகத்திலே பாய்ந்து ஜீவராசிக்கு சுபிட்சத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதே. இவறையும் அருள் புரிந்தார். ஆனால் பூலோகத்தை நோக்கிப் பாயும் கங்களையும்

வேகம் பூலோகத்தை நாசம் செய்யக்கூடுமே. அதனால் சிவனாரே மனம் இரங்கிக் கங்கா தேவியின் வேகத்தைத் தலையில் தாங்கித் தணிப்பதுடன் சிவனாரின் விரிந்து பரந்த சடாமுடிகள் மூலமாக கங்கையானது சிற்றாறுகளாகப் பிரிந்து ஓடி பூலோகத்தைக் குளிர்விப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்தக் காட்சியை சித்தரிக்க, பாறையில் இயற்கை யாகவே அமைந்துள்ள ஆழமான பிளவை கலைநயத்துடன் பயன்படுத்தி புனித கங்கை பூமிக்க வருவதைக் குறிக்குமாறு செதுக்கியுள்ளனர். மேலே நீரைத் தேக்கி வைத்து, உற்சவ நாட்களிலேயே தேக்கி வைத்த நீரை வழிந்தோட வைக்கும் வழிவகைகளும் உண்டு. ஆற்றின் இரு மருங்கிலும் தண்ணீருக்காக காத்திருக்கும் ஜீவராசிகளின் கூட்டம் கம்பீரமான யானையும் அதன் கூட்டமும் நதியிலே நீந்தும் அன்னப்பட்சிகள், மீன்கள், நதிக்கரையில் வாழும் அத்தனை ஜீவராசிகளும் படைப்பட்டத்துடன் நீரில் வாழும் தெய்வீக நாகர்களும் நாகக் கன்னிகளும் நீரின் வேகத்தை எதிர்த்து மேல் நோக்கி வருகிறார்கள். ஆற்றங்கரையிலே முனிவர்கள் பூஜை செய்து கொண்டு தவம் செய்யும் காட்சி அத்தனையும் தத்ருபமாக அமைந்திருக்கும். இதை ஆக்கிய சிற்பி இயற்கையின் அழகை ரசித்து அதற்கு உருவம் கொடுத்தது அற்புதமாக உள்ளது. மூக்கை சொறிந்துகொண்டிருக்கும் மான், பேன் பார்க்கும் குரங்கள் போன்றவை மாமல்ல புரத்திற்கே உரித்தானவை.

மாமல்லபுர சிற்பங்களிலேயே எழில் மிகுந்ததாக காணப்படுவது கடற்கரையை நோக்கியிருக்கும் முன்று தனிக்கோயிலின் தொகுப்பாகும். இவை எட்டாம் நாற்றாண்டில் ராஜசிம்மனால் கட்டப்பட்டன. உயர்ந்த விமானத் தைக் கொண்டது சிவனுக்கு உரியது. மற்றையது விஷ்ணுவுக்கு ஆகும். இங்கு விஷ்ணு அனந்த சயன மூர்த்தியாக உள்ளார். மற்றையது சிவன், உமாதேவி, கந்தனும் இணைந்து காணப்படுவது. இம்மூவர் குழுவை சோமஸ்கந்தர் என்பார்கள். இம்முன்று கோயில்களுக்கும் பொதுவாக அமைந்துள்ள சுவரில் நந்திகள் அடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பிற்காலத்திலே பெரிய கோயில்கள் அமைப்பதற்கு மாமலப்பருமே பயிற்சிப் பட்டறையாக இருந்துள்ளது. சில சில இடங்களில் கோயில் முடிவுபெறாத கட்டமைப்பைக் காணமுடிகிறது. நான் 1966இல் சென்றபோது புல்லும் புதருமாக இருந்த மாமல்லபுர நிலப்பரப்பில் ஆங்காங்கே கல்லால் ஆன நந்திகளைக் காணமுடிந்தது. சில நிறைவுறாத நிலையிலும் காணப்பட்டன. இந்த நந்திகளே சேர்த்து எடுக்கப்பட்டு இன்று கோயில் சுவரில் அடுக்கப்பட்டுள்ளன. அன்று பார்க்கும்போது சிற்பப் பயிற்சி நடந்த இடம் என்பதை உணர முடிந்தது. தமிழகத்தின் சிற்பக்கலையில் ஆரம்பமாக இவ்விடம் இருந்தமையால் தமிழக அரசு சிற்பக்கலைக் கல்லூரியை இங்கேயே நிறுவியுள்ளது.

ஆயிரத்தி அறுநூறு ஆண்டுகளாக இச்சிற்பங்கள் கடற்கரையின் உப்புக்காற்று கொடிய வெயில் மழையால் பாதிக்கப்பட்ட வண்ணமே உள்ளன. இன்று நாம் ரசிக்கும் இவை செதுக்கிய காலத்தில் எத்துணை அழகாக அமைந்திருக்கும் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கக் கவலையாக உள்ளது.

குறுங்கதை

நான் என்ன கடிக்கவேண்டுமெண்டே கடிச்சன். அவளினர் பெயரை எனக்கு சொல்லத் தெரியாது. வாலில அவள் மிதிச்சதால் என்னை அறியாமல் கவ்வினன். அவளுக்கு ஊசி போடுறாங்களாம். பாவம் அவளை எனக்குக் கிட்டவும் விடுறாங்கள் இல்லை. அந்தப் பிள்ளைக்கு என்னில நல்ல வாரப்பாடு. என்னை எப்பவும் தூக்கித் திரிவள். ஆய் சொல்லுவள். நானும் அவளை நக்குவன். வால் ஆட்டுவன். அவை கதைக்கிறது எனக்கு விளங்கும். ஆனா ஏதோ டமோ டமோ டமோ என்று என்னைக் கூப்பிடுகினம். அதுதான் எனக்கு விளங்கேல்ல. நான் கதைக்கிறது அவைக்கு விளங்காது. அவள் பள்ளிக்குடத்தால் வந்த உடன வெள்ளைச் சட்டையும் கழட்டாம என்னைத் தூக்கித் திரிவள். நான் வள்வள்வள் என்று ஆசையா சொன்னால் நான் குலைக்கிறனாம். கடிப்பனாம் என்று என்னை வெளியில கலைக்கினம். நான் கொஞ்சம் பெருத்தாப்பிறகு எனக்கும் ஊசி போடுவினமாம். அதுக்குப் பிறகு என்னைத் தூக்க விடுவினமாம். நல்லது. அவளுக்கு நோகுது எனக்கும் நோகட்டும். ஊசி போட்டும். எனக்கு அவளினர் அணைப்பு வேணும். என்ன அவளுக்கு ரண்டு அம்மா? ஒரு அம்மா இல்லாட்டி மற்ற அம்மா பாக்கிறா. என்னை என்ற அம்மாவுக்கு கிட்டவும் விடாம தூக்கிவந்திட்டாங்கள். அம்மா எனக்கு பால் தருவ. இங்கயும் பால் தாறாங்கள். சாப்பாடும் தாறாங்கள். எண்டாலும் அம்மாவோட இருக்கோணும். அவள் என்னைத் தூக்கித் திரியேக்க பாத்துச் சிரிச்ச அவளினர் அம்மா இப்ப கிட்டவும் விடுறா இல்ல. அவ வெளியில போனா மற்ற அம்மா என்னைக் கலைக்கிறா. சாப்பாடு தந்தால் போதுமே? எனக்கும் ரண்டு அம்மா இருந்தா ரண்டு பேருமாச் சேந்து என்னைத் தூக்கி வந்தவனை கடிச்சிருப்பினம்தானே? அவள் என்னும் பள்ளியால வரேல்ல. அவள் எப்ப வருவளெண்டு நான் ஆசையா பாத்துக்கொண்டு இருக்கிறன். வெள்ளைச் சட்டியில அவள் எவ்வளவு வடிவு? அவள் ஏதோ பாலர் வகுப்பாம். அது எனக்கு தெரியாது. அவள் வந்த உடன நான் ஆசையா வாலை ஆட்டிக்கொண்டு வள்வள்வள் என்று ஆசையா கிட்டப் போவன். அது குலைக்கிது கடிக்கும் உள்ளூக்க போ என்று சொல்லி என்னைப் போடா என்று கலைக்கிறா. அது பாவம் அம்மா. ஏங்கிப்போச்சு, ஒருக்கா தூக்கிறேன என்று அவள் கெஞ்சினாள். கனக்க கதயாத உனக்கும் அடி விழும் என்று அம்மா சொன்னா. கொஞ்ச நேரத்தில அம்மா எங்கயோ போனா. ரண்டாம் அம்மாவும் வேலயா இருந்தா. அங்கயும் இங்கயும் பாத்திட்டு அவள் ஓடிவந்து என்னத் தூக்கி அணைச்ச ஆய் தந்தான். அம்மாவோட இருக்கிற மாதிரி என்ன சுகம் என்ன சுகம். வள்வள்வள்வள்.

வே.தீல்தைநாதன்

மலாயாவிற்ரு புலம்பெயர்ந்த ஈழத் தமிழரது கவிதைகள்: ஓர் அறிமுகம்

காலனித்துவ ஆட்சிக் காலத்தில் ஈழத்தில் இருந்து தொழில் நிமித்தம் மலாயாவுக்கு ஈழத்தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்து சென்றுள்ளனர். இவ்வாறு சென்றவர்களில் சிலர் கவிதை, நாவல், சிறுகதை எழுதும் முயற்சிகளிலும் ஈழத்து நூல்கள் சிலவற்றை மலாயாவில் மறுபதிப்புச் செய்யும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டுள்ளதாக அறியமுடிகிறது.

இவ்விதத்தில் மலாயாவில் இருந்து வெளிவந்துள்ள கவிதை நூல்கள் பற்றி ஆய்வாளர்கள் கவனிக்காத நிலையில் அதுபற்றி இவ்வேளை கவனிப்போம். இவ்வாறான கவிதையாக்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்டவர்களுள் சிலர் அங்குள்ள கோயில்கள் மீது பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்தவரான சதாசிவ பண்டிதர் சிவகங்கை நகரந்தாதி ஒன்றினை இயற்றியதாக அறிய முடிகிறது (1887).

எ-டு

குதிக்கின்ற வாணவக் கூத்துங்

குலநலக் கொள்கைகளு

மதிக்கின்ற மாடமு மாளிகைத் தோப்பு

மனைவி மக்கள்

விதிக்கின்ற கட்டளைப் பட்டங்கள் யாவும்

விழலென யான்

மதிக்கின்ற நெஞ்சத் தருவாய்

புழுஞ்சிங்கைப் பண்ணவனே!

வண்ணார் பண்ணையைச் சேர்ந்த மற் றொருவரான வண்ணை நெ. வை.

செல்லையா என்பவர் மலாயா நாட்டிலே ஈப்போ திருவள்ளூர் கழகத் தமிழாசிரியராக விளங்கியவர். இவர் ஈப்போ தண்ணீர் மலை வடிவேலர் மும் மணிக்கோவை ஒன்றினை இயற்றி இருப்பதாக அறிய முடிகிறது.

**பேராசிரியர்
செ. யோகராசா**

மல்லை நமச்சிவாயப் புலவரும் (1860 – 1942) சிங்கை வேலவன் கீர்த்தனைகள் இயற்றியுள்ளார்.

வேறுசில கவிஞர்கள் ஒழுக்கப் போதனைகளுள் ஈடுபட்டுள்ளனர். செரம்பானில் எழுதுவினைஞராக கடமையாற்றிய கோப்பாய் வே. முத்துத்தம்பி என்பவர் 'மலாய்க் கும்மி' பாடியுள்ளார். மலாய் நாடுகளுக்குச் செல்லும் தமிழ் வாலிபர் மது முதலிய தீய வழிகளில் சென்று தடம் மாறும் நிலையில் அவர்களை எச்சரிக்கை செய்யும் பாடல்கள் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்விடயங்கள் மலாய் நாட்டுத் தமிழருக்கு மாத்திரமன்றி ஏனைய நாடுகளிலுள்ள தமிழருக்கும் நன்மை பயக்கும் என்று இந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. காரைநகர் த. நாகமுத்துப் பிள்ளை இயற்றிய 'மலாய் நாட்டு மனோரஞ்சிதக் கும்மி (1926)யும் மலாய் நாட்டில் தமிழ் மக்கள் ஒழுக்கத்துடன் வாழ வேண்டியதன் முக்கியத்துவம் பற்றி எடுத்துரைக்கிறது.

மலாய் நாட்டில் கல்விற்று சிலகாலம் அங்கு உத்தியோகம் பார்த்த பொன்னாலை கிருஷ்ணபிள்ளை உத்தியோகம் பார்க்கின்ற இலங்கை (இந்தியத்) தமிழர்கள் உத்தியோக மோகத்தினாலும் அந்நாட்டு வாழ்க்கை முறைகளினாலும் சீரழிவது கண்டு கவலைப்பட்டார். அவ்வாறு உத்தியோகம் பார்க்கும் சிலரின் கல்வித் தராதரம் பற்றியும் இலஞ்சம் கொடுக்கும் நிலையிலிருப்பது பற்றியும் அம்பலப்படுத்தினர்.

**கஞ்சிக் கலை கவிகள் காசை கவருதற்கு
லஞ்சம் கொடுத்து பலர் வேலையாகி
இன்குப் பெக்ஷோடு எல்லோருக்கும் லஞ்சங் கொடுக்க
அஞ்சாமலே பயின்றை அதிகம் குறைந்தளந்து..."**
என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்

அரசாங்கத்தின் அநியாயமான செயல்கள் சிலவற்றையும் அம்பலப்படுத்தியுள்ளார். மக்களுக்கு உணர்த்தியுள்ளார். பணம் இல்லை என்று கூறி வரிகளைக் கூட்டுவதையும்

நிறையச் சம்பளம் பெறுவோரைக் கட்டாய லீவில் அனுப்புவதையும் மேற்கொள்ளும் அரசாங்கம் வானளாவிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதையும் சுட்டிக்காட்டுவது இவ்விதத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது!

தனது நாட்டுமக்கள் அந்நியநாட்டு மோகத் தினால் அவதிப்படுவதையும் இதையுணர்ந்து மக்கள் திருந்தி நடக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் எடுத்துரைக்கின்றனர்!

மேற்கூறியவற்றைவிட மலாயாவில் இறப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் படுகின்ற இன்னல்களையும் வறுமை நிலையையும் பற்றி இவர் பேசுவது குறிப்பிடத்தக்கது:

“அப்பாடா இறப்பர் விலை குப்பெனக்

குறைந்திட்டது

ஆயாழ மியங்கீய விலை மாயமாய் மறைந்திட்டது

அற்ப சரக்கின் விலை யதிகமா யுயர்த்திட்டது

எப்பழப் பிழைப்பதென்று ஏழைகள் பயந்திட்டது

சொந்த நாட்டு வளங்களை கருத்திற் கொள்ளாது அந்நிய மோகம் காரணமாக மலாய் நாட்டிற்கு வந்த மக்கள் தமது வாழ்வை ஒரு இடத்தில் நிரந்தரமாக அமைக்க முடியாது திணறுவதையும் அரசாங்கம் வேலை இல்லையென்று விரட்டுவதையும் அவதானித்து அத்தகையோரை ஏளனமாகக் கண்டிக்கிறார்:

“சோற்றுக்காலும் வேலையென்று துரத்து பலர்
பழிபடுத்தார்
தொடப்பாது செல்லு மென்று துரைமார்
மறுமொழிகொடுத்தார்
தூற்றிக் கழந்தனரே – அநேகர் கப்பலேறி

உருக் கடைந்தனரே!”

நமது வறுமை நிலையிலும் இருக்கும் நிலங்களைக்கூட ஈடு வைத்து பிள்ளைகளை மலாயாவுக்கு அனுப்பும் பெற்றோர்களைக் கண்டிப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது

“ சிந்தித் திதைப்பாரீர் சேவையற்று

நொந்திட்டலையாதீர் இனியாலும்

தேசத்திலுங்கள் சுதேசப் பொருட்களை

நேசித்துச் செய்து விசேஷத்துக்கொள்ளுங்கள்”

பதிலாக சுயதொழில் உற்பத்தியை வளம்பெறச் செய்யுமென்று வலியுறுத்துவதையும் கவனிக்கலாம்.

ஈழத்திலிருந்து முதன்முதலாக புலம் பெயர்ந்து மலாயாவுக்குச் சென்ற கவிஞர்களது ஆக்கங்களை எண்பதுகளில் புலம்பெயர்ந்து சென்றவர்களது ஆக்கங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது சுவாரஸ்யமானதொன்றாகலாம்.

○○○

இருள்

புதுவாழ்வை மனிதனுக்குட் புகுத்துதற்காய்
அவனுக்கு நித்திரை நோயீந்து
விழிப்புகளை மூடிவைக்கும் போர்வையான
பகலின் புறங்கையிது.

உயிரினம் ஆறுதற்காய்ச்
சூரியன் விரித்துவைக்கும் கரும்பாய்.

பகல்மேடை அரங்கேற்றம் வேண்டிச்
சூரிய கவிஞன் கவிதை எழுத
வானெழுது கோலில் அடைத்த மையிது.

கதிர்ச்சீதக் காதியின் மறைவைக்
கோடிக் கணக்கிலான ஒளிர்வுச் சரங்களும்
ஈடுசெய முடியாத பஞ்சகாலம்.

சூரியக் குளிப்பின் பின்னர்
நிலம்தன் உடல்துடைக்கும் நெடுந்துவாய்.

ஏழை ஒளிகளை எரியவிட்டு
வேடிக்கை பார்க்கும் கரும்பணம் என்பதால்
இதுதான் ஏழைகளின் வரலாற் றேடு!

அவிவேக பூரண குருமகான்
காளியின் தாசராய் ஆகிய போது
ஓடிவந்து ஒளித்துநிற்கும் அவிவேகம்!

இவ்வா றெலாம்நாம் இட்டுக் கட்டினும்
ஒளிக்குமுன் பிறந்தது இருள்தான்!
இருளில் நின்றதான்
அருள்பிறக்க வேண்டியுளது அகிலத்தில்!

— ஜஸ் ஜஸுமத்

முல்பால்

காசிக்கி மருந்து குடுக்கிற பெறவெட்டு டாக்குத்தர ஊடு. அங்க வெறாந்தயில கெடக்கிற றப்பர்க் கதிரயில வருத்தக்காற ஆக்கள் வந்து இரிப்பாக. அவக ஒவ்வொரு ஆளா உள்ளுக்க போய் டாக்குத்தருக்கிட்ட வருத்தத்தச் செல்லி துண்டு எழுதி வாங்கிட்டு வந்து ஓடலிக்கிட்டக் குடுத்து மருந்த வாங்கிட்டு வெளிய போவாக.

இப்ப மருந்தெடுக்க வந்து வெறாந்தையில் வண்டிக்கார செலைமானும் அவன்ட மனுசியும் கவலயோட இரிக்காக. மனுசிர மடிவ அவட ரெண்டர வயசுக் கொழந்தப் புள்ள.

கொஞ்ச நேரத்துக்கு முந்தி மருந்து குடுக்கத் தோங்கின ஓடன சரியா மூணு மணிக்கு புள்ளக்கிக் காச்சலெண்டு ரெண்டு பேரும் மருந்தெடுக்க வந்தவங்க. புள்ளய சோதிச்சிப் பாத்திட்டு நிறுத்துப் பாத்து கடயில பெனடோல் பாணி வாங்கிக் குடுங்கண்டு சென்ன டாக்குத்தரு ஒரு துண்டுல 'பெனடோல் சிரப்பு' ண்டு எழுதிக் குடுத்தாரு.

மருந்தெடுத்திட்டுப் போனவங்க இப்ப ஏன் இன்னொருக்கா டாக்குத்தரச் சந்திக்க புள்ள யோட வந்திரிக்காக?. அதில ஒரு வெசயம் இரிக்கி.

உள்ளுக்க போன ஆள் வெளியால வாற வரைக்கும் அவக காத்திருக்காக.

அந்த நேரமாப் பாத்து செலைமாண்ட மனுசிர மனசில இண்டக்கி நடந்த வெசயமெல்லாம் நென்புக்கு வருகுது.

செலைமாண்ட மனுசி ஊட்டுல இருந்து நாலாட்டுக்கு அங்கால இரிக்கிற அவட மச்சிர ஊட்ட ஒரு தென்னம்பாள எடுக்கப் போனவ.

மச்சிர ஊட்ட ஒரு தென்ன மரம் நிக்கி. கொஞ்ச நாளக்கி முந்திண்டா ஒவ்வொரு ஊட்டுலயும் ஒரு தென்ன மரமாச்சிம் நிக்கிம். ஒரு ஊட்டுல ஒரு தென்னமரம் இருந்தாப் போதும். புள்ள மாதிரி ஒழச்சித் தரும். அதால தான் தென்னம்புள்ள ண்டு அத செலற. இப்பயெல்லாம் ஊடு வாசல்கள்ள அந்த

மாதிரி மரமெல்லாம் இல்ல. அதுகளத் தறிச்சிப் போட்டு ஊடு கட்டிடாக. இப்பிடயான வேலகளாலதான் மனுசனுக்கு வேளவு பெரச்சினையும் வந்திரிக்கி.

நாட்டுல என்னயோ பெரச்சினயாம். சாமானுகளுக்குச் செரியான தட்டுப்பாடு. லாம்பெண்ண இல்ல. பெற்றோளுக்குப் போளின். கேசிக்கி ஆன வெல. கொள்ளிக்கிக் காசி. கோதம்ப மாவு, அரிசி, கறி, சாமானுகள் பெரிய்ய பெரச்சின. பசியும் பட்டினியும்தான் மிஞ்சிரிக்கி. கஸ்டமெண்டா கணக்கில்ல. மனுசனுகளப் போட்டுப் பொணாரு புடுங்குது. ராச்சாப் பாட்டுக்கு என்ன செய்யிறண்டு வெளங்குதில்ல. அவக்கு யோசின புடிச்சிட்டு. ராவயப்பாட்டுக்கு பிளேண்டித் தண்ணியாவது வெச்சிக் குடிக்கலாமெண்டு அடுப்புக்க வைக்க தென்னம்பாள ஒண்டிருந்தா தா மச்சி ண்டு கேட்டுத்தான் அவ அங்க போன.

கதயோடக் கதயா புள்ளக்கி காச்சல் வந்து பின்னேரமா டாக்குத்தருக்கிட்ட போய் மருந்தெடுத்தெண்டும் சென்னா.

அவரு துண்டுல எழுதித் தந்த மருந்து ஒரு கடயிலயும் இல்ல. மத்தச் சாமானுகளப்போல மருந்துக்கும் பெரிய தட்டுப்பாடாம் ண்டு ஆக்கள் கதைக்காக. ராவைக்கு பிள்ளட நெலம என்னமோ எவட மோண்டு பய மாரிக்கி. டாக்குத்தருக்கிட்ட திரும்பப் போய் ஒரு கடயிலயும் அந்த மருந்து இல் லெண்டு செல்லி வேற துண்டு எழுதி வாங்கனுமெண்டு மச்சிக்கிட்டச் சென்னா.

மச்சி எல்லாத்தயும் கேட்டுக்கிருந்தா. அந்த நேரம் அங்க இருந்த மச்சிர மகள்

இரண்டாம்
வசுவாமத்தரன்

அவ பள்ளிக் கொடத்துல படிப்பிக்கிற டீச்சரு. அவக்கும் தாய்ப்பால் குடிக்கிற சின்னப்புள்ள ஓண்டு இரிக்கி. அவ சென்னா பெரியாக்கள் குடிக்கிற பெனடோல் குளிச ஓண்ட பாக்குவெட்டியால அரச்சி அந்தத் தூள நாலு பங்காப் பிரிச்சி ஒரு பங்க முலப்பால்ல கரச்சி புள்ளக்கிக் குடுங்க. அதுவும் பெனடோல் பாணிதான் ண்டு சென்னா.

பொறகு மச்சி கதைக்கத் தோங்கினா. அந்தக் காலத்தில காச்சல் வந்தா கெணத்துக் கொட்டுல பன்னீர் ஊத்தி சந்தணக் கட்டய அரச்சி வாற கொழம்ப நெத்திலயும் நெஞ்சிலயும் பூசினா காச்சல் பறந்து பெய்த்திரும். லேசாகாட்டி என்ன வருத்தமெண்டாலும் பரிசாரிமாருக்கிட்ட போய் குளிச மருந்து எடுப்பாக. பரிசாரி கோரோசனயில செஞ்ச குளிச தருவாரு .செல குளிசுகள முலப்பால்ல கரச்சி சாப்பாட்டுக்குப் பொறகு மூணு தெயாலம் குடுங்க ண்டு செல்லித் தருவாரு. செலத தேன்ல கொழ்ச்சிக் குடிக்கச் செல்லுவாரு. என்னயாச்சிம் செடி, கொடி, மூலி மருந்து எயயப் பிச்சிக்கிட்டு வந்து சாறு புழிஞ்சி குடிக்கத் தருவாரு. அப்பிட்யெல்லாம் செஞ்சிதான் எண்ட பிள்ளுகள்ர வருத்தம் வாத்யெல்லாம் லேசாகின. இப்ப ஆரும் சந்தணம் அரைக்கிறதும்மில்ல. பரிசாரிக்கிட்டப் போறதும்மில்ல. முலப்பால்ல குளிசய கரச்சிக் குடிக்கிறதும்மில்ல. காலம் எப்பிட்யெல்லாம் மாறிப் பெய்த்தெண்டு மச்சி கவலப்பட்டா.

எண்ட மகள் செல்றாப்போல பெனடோல குடு ண்டு சென்னா. வேலி ஓரத்தில தென்னம்பாள இரிக்கி தேவயான அளவுக்கு எடுத்துக்கிட்டுப் போ ண்டும் சென்னா. தென்னம்பாள, பூக்கனெட்டி, ஓலமட்ட, தேங்காமட்ட, பன்னாட, பழங்கிடுகு, தென்னோல, செரட்ட எல்லாம் அடுக்கி வெச்சிருந்தா.

ரெண்டு பாளய எடுத்துக்கிட்டு ஊட்ட வந்தவ டீச்சர் சென்ன வெசயத்த புருசனுக்கிட்ட சென்னா.

டாக்குத்தருக்கிட்ட வேற மருந்து எழுதிக் கேப்பம். இல்லாட்டி பெரிய பெனடோல முலப்பால்ல கரச்சிக் குடுக்க கேட்டுப் பாப்பம் ண்டு செலைமான் சென்ன ஓடன புள்ளயத் தூக்கிக் கிட்டு ரெண்டு பேரும் டாக்குத்தருக்கிட்ட வந்தாக.

அப்பிட வந்த ஆக்கள்தான் இப்ப வெறாந்தயில இருந்து உள்ளுக்குப் போன வருத்தக்கார ஆள் வெளியால வாறவரைக்கும் காத்திரிக்காக.

ரெண்டுபேரும் டாக்குதர்ர அறைக்குள்ள போனாக. ஒரு கடயிலயும் பாணி மருந்திலல் ண்ட வெசயத்த செலைமான் சென்னாரு. முலப்பால் வெசயத்த பொஞ்சாதி சென்னா. டாக்குத்தருக்கு வெசயம் வெளங்கிட்டுது.

அவரு ஓடன ஒத்துக்கல்ல. ரெண்டு மூண்டு மருந்துக் கடைக்கி டெலிபோன் பண்ணி வெசாரிச்சாரு. பாணி மருந்து ஒரு கடயிலயும் இல்ல.

டாக்குத்தரு ஒருக்கா யோசிச்சாரு. அந்தக் காலத்தில இருந்து பரிசாரிமாரு குளிசய முலப்பால்ல கரச்சிக் கொடுக்கச் சென்னத காதால எத்தின தரம் அவரு கேட்டிருப்பாரு ண்ட சங்கதியெல்லாம் அவர்ர மனசில ஒவ்வொண்டா ஓடிச்சோ என்னயோ? இன்னொருக்கா புள்ளய தெராசில நிறுத்துப் பாத்தாரு.

ஒரு நாளக்கி மூணு தரம் நீங்க சென்ன மாதிரி குடுங்க ண்டு சென்னாரு.

ஊட்ட வந்து புள்ளய வெச்சிப்போட்டு ஒரே ஓட்டமா மச்சிர ஊட்ட போய் வெசயத்தச் சென்னா.

டீச்சருக்கிட்ட முலப்பால் ஒள்ளுப்பம் பீச்சித் தரக் கேட்டா. புள்ள இப்பான் குடிச்ச. கொஞ்சம் சொணங்கி வாங்கெண்டு டீச்சரு சென்னா. பொறகு வாறெண்ணு செல்லிப் போட்டு அவ ஓடன ஊட்ட வந்திட்டா.

நேரம் மசண்டயாகிட்டு.

மச்சிக்காரி சின்னொரு சுக்கிரியான் கொழுக்கில முலப்பால் ஒள்ளுப்பம் கொண்டந்து செலைமான்ட பொண்டிக்கிட்டக் குடுத்தா.

புள்ள முலப்பால்ல கரச்ச பெனடோலக் குடிச்சிட்டு நிம்மதியாத் தூங்குது.

தென்னம்பாளய பத்த வெச்சி தேத்தண்ணி போடத் தயாராகிறா வண்டிக்கார செலைமாண்ட மனுசி.

பாரதியாரின் அச்சேறிய முதற் தேசிய உணர்ச்சிக் கவிதை

மகாகவி பாரதி எழுதிய முதற்கவிதை, தனது கல்வியைத் தொடர்வதற்காக உதவி கேட்டு எட்டயபுரம் மன்னருக்கு எழுதிய 1897 ஜனவரி 24ஆம் திகதியிட்ட விண்ணப்பக் கடிதம் தான் என (ஞானம், ஜன் 2017 இதழில்) (ஞானம் - 205) நான் எழுதிய “பாரதியார் எழுதிய முதற்கவிதை” எனும் தலைப்பிலான கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

ஆனால், அச்சவாகனம் ஏறிய பாரதியின் முதற்கவிதை என்ற சிறப்பு ‘தனிமையிரக்கம்’ என்னும் கவிதைக்கே உண்டு என்பதை இக் கட்டுரையில் சுட்டிக்காட்டி அதன் விபரங்களையும் தருகிறேன். இப்பாடல் ஆங்கிலத்தில் ‘சானெட்’ எனும் பா வகையைச் சார்ந்ததாகும். காதலன் ஒருவன் தனது விரகதாபத்தைத் தெரிவிக்கும் பாங்கில் அமைந்தது. இக்கவிதை மதுரையில் மு.ரா.கந்தசாமிக் கவிராயர் என்பவர் நாடாத்திவந்த ‘விவேகபானு’ மாதப் பத்திரிகையில் 1904 யூலை மாதம் எட்டயபுரம் ஸி.சுப்பிரமணிய பாரதி என்ற பெயரில் பிரசுரமானதாகும். எப்படியாயினும் பாரதியாரை மேலெழும்பவும் உலகறிய வைத்ததும் இந்திய சுதந்திரம் வேண்டிநின்ற அவரது தேசிய உணர்ச்சிக் கவிதைகளே.

அந்த வகையில், மகாகவி பாரதியின் அச்சேறிய முதற் தேசிய உணர்ச்சிக் கவிதை பாரதியார் உதவி ஆசிரியராக விளங்கியதும் சென்னையில் ஸ்ரீமான் ஜி.சுப்பிரமணிய அய்யர் நாடாத்தியதுமான ‘சுதேச மித்திரன்’ 1905 செப்டெம்பர் 15ஆம் திகதி இதழில் வெளியான ‘வங்கமே வாழிய’ எனும் கவிதையாகும். ‘சுதேசமித்திரன்’இல் வெளியான பாரதியின் முதற்கவிதையும் இதுவே.

அங்க மெதளர் வெய்திய காலையும்

அங்கொர் புன்னர் தந்தீடு மூனுணாச்

சங்க மெயென வாழ்தல் ச்றப்பெனாச்

செம்மை கூற்றந் தாய்ப்பெருந் தேயத்தைப்

பங்க மெபெறு ம்ந்நலை நன்றுயர்

பண்டை மாண்படைக் கொண்டின் தாய்ந்தும்

***வங்க மெயென வந்தனை வாழ்நீ
வங்க மெநன் வாழிய வாழிய.**

**கற்ப கத்தருப் போலெது கெட்டுனும்
கடிது நல்கும் பாரத நாட்டினர்
பொறுப் றப்பற்றந் தேம்நமக் கோர்வந்த்
பொருளு மன்னிய ரீதல் பொறுக்கலெம்
அற்றர் போலப் பற்றுகர நோக்கியா
மவன் வாழ்த லவமென நன்க்கை
வற்புறுத்த்தத் தோன்றிய நெய்வமே
வங்க மெநன் வாழிய வாழிய.
கண்ணனீர் துடைப்பாய் புன்னகை கொள்வாய்
கவ்னூறும் புரதப் பெருந் தேவியே
உண்ண்கூற்றந்தருந் துன்பங் களைதயால்
உன்றன் மைந்தர்கள் மெனெற புற்றினர்
பெண்ணெ னெஞ்சீந் க்தமென லாவது
பெற்ற பள்ளைகள் பீடுருவே யன்றோ?
மண்ணனீ புகழ் மெவட் வாழ்த்திய
வங்கமே நன் வாழிய வாழிய**

** வங்கம் - தோணி*

இந்திய சுதந்திர விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் வங்காளத்தில் வளர்ந்துவந்த இந்திய தேசிய உணர்வு அன்றைய பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளரை அச்சமூட்டியது. இதனை முறியடிப்பதற்காக ஆங்கிலேய ஆட்சி வழமைபோல் பிரித்தாளும் உபாயத்தை வகுத்தது. வங்காளத்தை இரண்டு மாநிலங்களாகப் பிரிப்பதே அவ் உபாயம்.

வங்காளத்தில் கிழக்கு மாவட்டங்களில் முஸ்லீம்கள் பெரும் பான்மையாகவிருந்தினர். பிரிவினையால் உருவாகும் கிழக்கு மாநிலத்தில் தாம் ஆதிக்கம் செலுத்த வாய்ப்பாக இருக்குமென்பதற்காகப் பிரிவினையை முஸ்லீம்கள் ஆதரிப்பார்களென ஆங்கிலேய ஆட்சிகணக்குப் போட்டது.

செங்கதீரோன்

மேலும், இப் பிரிவினைத் திட்டத்தினால் வங்காள இந்துக்களும் இரண்டாகப் பிளவுண்டு பலவீனமடைவ ரென்றும் ஆங்கிலேய ஆட்சி மற்றொரு கணக்கும் போட்டது.

வங்காளப் பிரிவினைத் திட்டம் 1905 அக்டோபர் 16ஆம் திகதியிலிருந்து நடைமுறைக்கு வருமென 1905 ஜூலையில் அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், வங்காள மக்கள் வங்கப் பிரிவினை நாளான 1905 அக்டோபர் 16ஆம் திகதியைத் துக்க நாளாக அனுட்டித்ததுடன் எதிர்ப்பு ஊர்வலங்கள், அந்நியத் துணிகள் எரிப்பு, வங்காளப் பிரிவினைக்கு எதிரான அடையாளமாகக் கல்கத்தாவில் 'சுட்டுறவு மன்றம்' எனும் கட்டிடத்தை எழுப்புவதற்கான அடிக்கல் நாட்டல் என எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் நிகழ்ந்தன. வங்காளத்தில் எழுந்த இந்திய தேசிய உணர்ச்சி இந்தியாவின் ஏனைய பிரதேசங்களிலும் பற்றிப் பிடித்தது.

இந்திய தேசிய உணர்ச்சியால் உந்தப் பெற்ற மாணவர் சமூகம் சென்னைக் கடற்கரையில் திரண்டது. ஜி.சுப்பிரமணிய அய்யர் தலைமையில் 14.09.1905 அன்று நடைபெற்ற அந்தக் கூட்டத்தில் வைத்துப் பாரதி "வங்கமே வாழிய" எனும் கவிதையை உணர்ச்சிபூர்வமாக முழங்கினார். இக்கவிதையே 1905 செப்டெம்பர் 15 சுதேச மித்திரனில் பிரசுரமானது. பாரதி 1908இல் வெளியிட்ட 'ஸ்வதீச கீதங்கள்' எனும் அவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுதியில் இக்கவிதை உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. பின்னாளில், இந்தப் பாடலைக் கண்டறிந்து தமது 'பாரதி தமிழ்' நூலிலே (1953) பதிப்பித்தவர் பெ.தூரன் அவர்களாவார்.

பாரதியார் எழுதிய முதற் கவிதையான 'எட்டயபுர மன்னருக்கு விண்ணப்பம்' மற்றும் அச்சேறிய முதற்கவிதையான 'தனிமையிரக்கம்' எனும் கவிதைக்குமிடையில் நான்கு கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். அவை :

- காந்தமதி நாதப்பிள்ளை அவர்களின் பேரில் பாடிய பாக்கள் (1897:1898)
- இளசை ஒருபாவொருபு:து (1898)
- பச்சைத் திருமயில் வீரன் (1904)
- செல்வத்துட் பிறந்தனமா (1904)

அச்சு வாகனம் ஏறிய பாரதியாரின் முதற் கவிதையான 'தனிமையிரக்கம்' பாரதியார் எழுதிய ஆறாவது கவிதையாகும்.

இளமைப் பருவத்தில் பாரதி புனைந்து அச்சுவாகனம் ஏறாது கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவிருந்த, 'எட்டயபுர மன்னருக்கு விண்ணப்பம்', 'காந்திமதிநாதப்பிள்ளை அவர்களின் பேரில் பாடிய பாக்கள்', 'இளசை ஒரு பாவொருபு:து' என்பன காலங்கடந்தே பாரதியாரின் இளவல் சீனி.விசுவநாத அய்யர் மற்றும் தொ.மு.சி.ரகுநாதன் ஆகியோரால் கண்டறியப்பட்டு முறையே 1974 ஆகஸ்ட் 'கலைமகள்' இதழ், 1981 டிசம்பர் 'கலைமகள்' இதழ், 1955 அக்டோபர் 'சாந்தி' இதழ் என்பவற்றில் பிரசுரம் கண்டன.

அதேபோன்றே, 'பச்சைத்திருமயில் வீரன்', 'செல்வத்துட் பிறந்தனமா' ஆகிய பாடல்கள் பாரதியின் இளவல் சீனி.விசுவநாத அய்யர் பதிப்பித்த 'Bharathi and his works' என்ற நூலில் (1929) அச்சேறின.

உசாத்துணை :

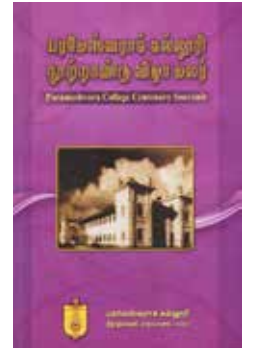
- காலவரிசையில் பாரதி பாடல்கள்-பதிப்பு : சீனி.விசுவநாதன் (2012)
 - கரிசல்காட்டின் கவிதைச் சோலை பாரதி (பாரதி நினைவு நூற்றாண்டு சிறப்பு வெளியீடு - 2021)
- பதிப்பாசிரியர் : வழக்கறிஞர்
கே.எஸ்.இராதாகிருஸ்ணன்.

நூல் :
பரமேஸ்வராக் கல்லூரி நூற்றாண்டு விழா மலர்

வெளியீடு :
பழையமாணவர் சங்கம் கொழும்புக் கிளை

பதிப்பு:
2022

பரமேஸ்வராக் கல்லூரி நூற்றாண்டு விழாமலரின் உள்ளடக்கமாக, பெரியோரின் ஆசிச் செய்திகள், வாழ்த்துச் செய்திகள், கல்லூரி வரலாறு தொடர்பான கட்டுரைகள், கல்லூரியின் தாபகர் இராமநாதன் பற்றிய கட்டுரைகள், கல்லூரி அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், பழைய மாணவர்களின் அனுபவங்கள், புகைப்படங்கள் ஆகியவை இடம் பெற்றுள்ளன. பேணிப்பாதுகாக்க வேண்டிய பயன்மிக்க மலர் இது.

மைக்கேல் ஒபி அவர்களின் பிரார்த்தனை எதிர்பார்த்திருந்ததைவிட விரைவில் நிறைவேறக்கூடும் என்ற செய்தி வெளியாகியிருந்தது. ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து நாற்பத்தியாறாம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் இந்துமெ என்ற கிராமத்தின் பாடசாலை அதிபராக அவருக்கு நியமனம் கிடைத்தது. கல்வியில் மிகவும் பின்தங்கிய மந்த நிலையிலும் எதிர்பார்த்த தேர்ச்சி இல்லாததும் என கல்வி அதிகாரிகள் கணித்திருந்த அப்பாடசாலைக்கு, ஏனைய அதிபர்களை விடவும் கூடுதலான கல்வித் தகைமையும் இளைஞருமான ஒருவரை அதிபராக நியமிக்க வேண்டுமென தீர்மானித்திருந்ததற்கிணங்க மைக்கேல் ஒபியை அதிபராக நியமித்து திருப்தியடைந்தனர். மீசம் நகரத்தின் கல்வியதிக்காரிகளின் தீர்மானத்தை ஒபி மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொண்டார்.

கல்வி அபிவிருத்தியுடன் சமூகத்தின் முன்னேற்றம் இரண்டிலுமே அவருக்குப் பெரும் அக்கறை இருந்தது. தனது சேவையை நிறைவேற்றக் கூடிய, அரிய பெரிய சந்தர்ப்பமாகவே அதனைக் கருதினார். அப்பெரும் பொறுப்பை நிறைவேற்ற தனது முழு நேரத்தையும் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படவேண்டும் எனத் திடசங்கற்பம் செய்து கொண்டார். பழைய அதிபர்கள் சிலரின் காலத்துக்குப் பொருந்தாத காலாவதியான கருத்துக்கு எதிராக அவர் விமர்சனம் செய்யவும் தவறவில்லை.

“நாங்கள் அங்கே சிறந்த சேவையைச் செய்ய வேண்டும்”

நியமனம் கிடைத்த மகிழ்ச்சியை மனைவி நந்ஸியோடு பகிர்ந்து கொண்டபோது வெகு உற்சாகத்துடன் குறிப்பிட்டார்.

“ஆமாம் நாங்கள் முழுப் பலத்தையும் செயற்படுத்துவோம். அத்துடன் பாடசாலை காணியில் புதுப்புது செடிகள் நட்டு அழகு படுத்துவோம்” கணவனின் மகிழ்ச்சியில் நந்ஸியும் பங்கு கொண்டாள்.

அவர்களின் இரண்டுவருட இல்வாழ்வு அனுபவத்தில் சில ஆசிரியர்கள் கற்பிப்பதற்குத் தகுதியற்ற, ஒளிஸ்டாநகர அங்காடியில் பொருட்களை விற்பதற்கே பொருத்தமானவர்கள் என தனது கணவர் எரிச்சலுடன் சொல்வதைக் கேட்டு கேட்டு நந்ஸியின் மனதிலும் ஓர் அருவருப்பான எண்ணம் உருவாகியிருந்தது.

இளம் அதிபரின் மனைவி என்ற வகையில் பாடசாலையில் ஒரு அரசிக்கு நிகராக வலம் வரவேண்டும் என்ற ஆவலும் இருந்தது. சௌந்தர்யமாகத் தோன்றும் தன்னைப்பற்றி ஏனைய ஆசிரியர்களின் மனைவிமார்கள் பொறாமையடையவும் கூடும் என பெருமிதத்துடன் நினைத்துக் கொள்கிறாள்.

“எங்கள் பாடசாலையின் ஆசிரியர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் திருமணமாகாத இளைஞர்கள். அது மிகவும் நல்லது” என்றார் ஒபி.

“ஏன் நல்லது என்கிறீர்கள்?” ஆச்சர்யத்துடன் நந்ஸி

கணவனின் மனைவி மகிழ்ச்சியைப் புரிந்து

நைஜீரிய எழுத்தாளர் சனுவா ஜங்ஸ

சிங்கள மொழியில் - சால்ய குணவர்த்தன

தமிழில்- மலரன்பன்

கொள்ள முடியாத தூரநோக்கற்ற இருண்ட மனநிலையின் மனத் தடுமாற்றம் நீண்ட நேரம் நிலைக்கவில்லை. சில விநாடிகளில் அவள் சுய நிலைக்கு வந்தாள். கால்மேல் கால் போட்டு நாற்காலியில் அமர்ந்திருக்கும் கணவனை உற்று நோக்குகின்றாள்.

இருபத்தாறு வயதேயானாலும் உடல் தளர்ந்து வயது போனவர்போல இறுக்கமான முகத்தோற்றத்துடன் இருப்பதுபோலத் தெரிகின்றது.

“நீங்கள் பெருசா ஏதேதோ யோசனைகளில் இருப்பது போல தெரிகிறது..”

நந்ளி தான் வாசித்துக் கொண்டிருந்த சஞ்சிகையிலிருந்து முகத்தைத் திருப்பியவாறு கேட்கிறாள்

“இங்குள்ள மனிதர்களை பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு எந்த வகையில் பயன்படுத்தலாம் என்பதைத்தான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்” என்கிறார் நீண்ட பெருமூச்சுடன் ஓபி.

இந்துமே வித்தியாலயத்தின் நிலை இனி இல்லையென்ற நிலைக்கு வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. ஓபி அவர்கள் தனது முழுப்பலத்துடன் கால நேரம்பாராமல் பள்ளிக்கூடத்தின் வளர்ச்சிக்கு அர்ப்பணிப்புடன் செயல்பட்டார். நந்ளியும் தனது முழு ஒத்துழைப்பையும் வழங்கத் தவறவில்லை. அவருக்கு இரண்டு நோக்கங்கள் இருந்தன.

ஒன்று, பாடசாலையின் கல்வித்தரத்தை அதி உயர்ந்த தரத்துக்கு வளர்த்தெடுப்பது. சுற்றுச் சூழலை அழகாகப் பராமரிப்பது மற்றதாகும்.

நந்ளியின் ஆசையும் நிறைவேறியது. பாடசாலை வளவின் வேலி செம்பருத்திச் செடிகள் நடப்பெற்று மலர்கள் சிகப்பு மஞ்சள் எனப் பூத்துக் குலுங்கின. அவை வேலிக்கப்பாலுள்ள புதர்களிலிருந்து வேறுபட்டு வசீகரமான தோற்றத்திலிருந்தது.

ஒரு மாலையில் பாடசாலை சம்பந்தமான எழுத்து வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த நேரத்தில் பாடசாலை கட்டடத்தையொட்டி வளர்ந்து பூத்திருந்த பூஞ்செடிகளை மிதித்தவாறு ஒரு வயதான பெண் நடந்து செல்வதைக் காண்கிறார்.

கோபமடைந்த அதிபர் ஓபி தனது வேலையை அப்படியே போட்டுவிட்டு போனவருக்கு, மைதானத்தில் குறுக்குப் பாதையொன்று இருந்த

தற்கான புல்வளர்ந்த தெளிவில்லாத தடமொன்று தெரிகின்றது.

“நீங்கள் எல்லோரும் கிராமத்து ஆட்கள், பாடசாலை காணியில் நடந்து செல்ல அனுமதித்திருக்கிறீர்கள்”

மூன்று வருடங்களாக அப்பாடசாலையின் வேலை செய்துவரும் ஆசிரியர் ஒருவரிடம் கேட்கின்றார்

“அந்தக் குறுக்குப் பாதையானே..!” மன்னிப்புக் கோருபவர்போல தாழ்ந்த குரலில் ஆசிரியர்.

“ஆமாம், ஆமாம்” கடுமையான தொனியில் அதிபர்.

“ஐயா, கிராமத்தவர்கள் மிகவும் புனிதமான மதிப்புக்குரிய பாதையாக அதனைக் கருதுகிறார்கள். அவர்கள் மயானத்துக்கும் தேவாலயத்துக்கும் போகும் போது மட்டுமே பயன்படுத்துவார்கள்”

“புதுமையாக இருக்கு. அதனால் பாடசாலைக்கு என்ன நன்மை இருக்கிறது” அதிபர் எரிச்சலுடன்.

“எனக்கென்றால் அது என்னவென்றே விளங்குதில்லை” மற்றுமொரு ஆசிரியர் முகத்தைச் சுளிக்கிறார்.

“சேர் ஒரு விஷயத்தை மனதில் வைத்துக் கொள்வது நல்லது. இதில் பெரியதொரு சவாலே இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் நாங்களும் இப்பாதையை மூடத்தான் எத்தனித்தோம்..”

“அதெல்லாம் பழைய காலம். இனி அந்தப் பாதையில் நடக்க இடம் கொடுக்க முடியாது”

“ஐயா எதற்கும் கொஞ்சம் நன்றாக யோசனை பண்ணிப்பாருங்க”

“அடுத்த வாரம் கல்வி அதிகாரிகள் இங்கே வரவிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்கள், இப்படியே விட்டுக்கொடுத்துவிட்டுப் போனால், ஊர் ஆட்கள் பாடசாலையின் ஒரு அறையையும் தேவாலயத்துக்குத் தேவையென எடுத்துக் கொள்வார்கள்”

நீண்ட நாட்கள் செல்லவில்லை. பாடசாலைக் காணிக் கூடாகச் செல்கின்ற குறுக்குப்பாதையை மறித்து பலமான முட்கம்பிவேலி அவசர அவசரமாக அடிக்கப் பெற்றது.

மூன்று நாட்களின் பின்னர் கிராமத்து தேவாலயத்தின் வயோதிப மதபோதகர் ஊன்று கோலின் துணையோடு கீழே குனிந்த

நடையுடன் அதிபரைச் சந்திக்கப் பாடசாலைக்கு வந்தார்.

“எங்கள் ஊர் மக்கள் பரம்பரையாகப்பாவித்த குறுக்குப் பாதையை நீங்கள் மூடிவிட்டதாக நான் கேள்விப்பட்டேன்.” வலது கையிலிருந்து ஊன்று கோலை தனது பேச்சின் ஊடே ஆட்டி யாட்டியவாறு சொல்கின்றார்.

“ஆமாம் பாடசாலை காணியின் நடுவில் நடையாதை வைத்துக்கொள்ள முடியாது. அதற்கு நான் இடம்கொடுக்க மாட்டேன்”

“மகனே நான் சொல்வதைக் கொஞ்சம் கேளுங்கள்” ஊன்று கோலை பூமியில் அழுத்தியவாறு அதிபரின் முகத்தைப் பார்த்தவராய் மதபோதகர்,

“நீங்கள் பிறப்பதற்கு முன்னால் இருந்தே கிராமத்து மக்கள் பாவித்தது அந்தப்பாதை. உங்களது தகப்பனாரும் பிறப்பதற்கு முன்னால் மக்கள் அந்தப்பாதையில் வந்து போனார்கள். எங்கள் ஊர் உறவினர்கள் இறந்ததன் பின்னர் இறுதியாத்திரை சென்றது அந்தப் பாதையில் தான். இறந்தவர்கள் மீண்டும் வருவதும் அதே பாதையில்தான். மிகவும் பெறுமதியான காரணம் இதுதான். இனிமேலும் பிறக்கப்போகின்ற எங்கள் பரம்பரையினருக்கும் பாதை சொந்தமானது.”

புன்சிரிப்புடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அதிபர்,

“இது போன்ற அஞ்ஞான மூடநம்பிக்கை களை மனதிலிருந்து அகற்றி தெளிவுபடுத்து வதும் எங்கள் பாடசாலைக் கல்வியின் பிரதான நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். இறந்தவர்களுக்குப் பாதைகள் தேவையில்லை. அது

ஒரு குருட்டு எண்ணம். இது போன்ற மோட்டு செயல்களை தெளிவு படுத்தி பிள்ளைகள் சிரிக்கவைப்பதையும் நாங்கள் செய்கிறோம்”

“நீங்கள் சொல்வது உண்மையாக இருக்கட்டும். ஆனால் நாங்கள் எங்களது மூதாதையரின் தொண்டுதொட்டுக் கடைப்பிடித்து வரும் பழக்க வழக்கங்களின்படியே எதனையும் செய்வோம். பாதையைத் திறந்து விட்டால், உங்களோடு சண்டைபிடிக்க வேண்டிய தேவை இருக்காது. அதைத்தான் நான் தொடர்ந்தும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். பருந்துகளும் கழுகுகளும் அவைகளுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் வாழ அனுமதியுங்கள் ...”

மதபோதகர் திரும்பிப் போவதற்குத் தயாராகின்றார்.

“உங்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்ற முடியாத நிலையில் உள்ளமைக்கு நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். பாடசாலைக்காணியில் வெளியார் நடந்து செல்ல அனுமதி வழங்குவது சட்டப்படி குற்றமாகும். நான் உங்களுக்கு ஒரு யோசனை சொல்வேன். பாடசாலைக்காணிக்கு வெளியே ஒரு பாதையை அமைத்துக் கொள்ளுங்கள். தேவைப்பட்டால் மாணவ மாணவியர்களை அவ்வேலைக்கு உதவி செய்ய நான் ஏற்பாடு செய்வேன். இது போன்ற பிரச்சனையுள்ள குறுக்குப்பாதையில் தங்களின் மூதாதையர்கள் வரவிரும்புவார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை”

“இதற்கு மேல் உங்களோடு பேசுவதில் அர்த்த மில்லை” மதபோதகர் ஊன்றுகோலை ஒருமுறை பலமாக நிலத்தில் ஊன்றி அங்கிருந்து வெளியேறினார்.

இரண்டு நாட்களின் பின்னர் இளம் கர்ப்பிணித் தாயொருத்தி பிரசவத்தின போது இறந்து விட்டாள். உடனடியாக அக்குடும்பத்தின் உறவினர்கள் சிலர் உள்ளூர் மாந்திரிகரிடம் சென்று காரணத்தை அறிய விரும்பினார்கள்

“பாடசாலை காணி குறுக்குப் பாதையை மூடி கடவுளை அவமானப் படுத்தியமையினால் கடும் சீற்றத்துக் குள்ளான கடவுளை சாந்தப்படுத்தி திருவுளம் குளிர ஏதாவது செய்தேயாக வேண்டும்” அறிவுரை சொன்னார் மாந்திரிகர்.

முடிக்கப் பெறாமல் அரைகுறையாக விருந்த சில வேலைகளை செய்து முடிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் அதிபர் அதி காலையிலேயே நித்திரை விட்டெழும்பினார்.

குறுக்குப்பாதையை மறித்து கட்டியிருந்த வேலி மட்டுமன்றி காணியின் முழு வேலியுமே பிடுங்கி யெறியப்பட்டிருந்தது. பூஞ்செடிகள் துவம்சம் செய்யப்பட்டிருந்தன. பாடசாலையின் ஒரு கட்டடம் இடித்துத் தரைமட்டமாகியிருந்தது.

அன்று பாடசாலையை பரிசோதிக்க வந்த ஆங்கில வெள்ளைக்கார பரிசோதகர், பாடசா லையைப்பற்றி அதிருப்தியான குறிப்பினை லொக்புத்தகத்தில் பதிவு செய்தார். பரிசோதகரின் அறிக்கை மிகவும் கடுமையானதாகவும் பாரதூ ரமானதாகவும் அமைந்திருந்தது. தீர்மானமான அந்த அறிக்கையில்...

‘பாடசாலைக்கும் கிராமத்துக்குமிடையில் பழங்குடியினர் போராடுவதற்கு தற்போதைய அதிபரின் தவறான நடவடிக்கைகளே காரணமாக அமைந்திருக்கிறது’

இன்று

எத்தனை தவறுகள் செய்த போதும் தவறு நம்முடையதுதான்

ஆனாலும் குழந்தைகளைக் கைவிட்டு வாழ்வின் ஆதாரத்திற்கு புறமுதுகு காட்டுவதுதான் நமது பெரிய பாவம்.

எமது தேவைகளுக்காக நாம் காத்திருக்கலாம் குழந்தைகளால் முடியாது

சகுனம் சரியானால் இதுவே தருணம் அவை உருவாக்கப்பட்டன, அவற்றின் எலும்புகளும் இரத்தமும் முடிந்து விட்டது. அவர்களின் கண்களும் காதுகளும் வளர்ந்து விட்டன மேலும் நாளை முடிந்து விட்டது ஆனால் இன்று அவர்களின் பெயர்.

ஆங்கீல மூலம் :
கெம்ரீயலா மீஸீரால்
(ஸ்பெயின் தேசிய நோயல் பரிசுக் கவிஞர்)

தமிழில் :
கலாபுஷணம்
மாவனல்லை எம். எம் மன்ஸூர்
பராக்கிரம கொடித்துவக்குவின் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து.

நூல் :
மணிமேகலைபேசும்
மனிதநேயம் (ஆய்வு)

ஆசிரியர் :
கி. ஞானசேகரன்

பதிப்பு:
2021

விலை:
ரூபா 500/-

ஐம்பெரும் காப்பியங்களில் ஒன்றான மணிமேகலை மனித நேயத்தின் திறவுகோலாக விளங்குகிறது. உண்டுகொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர் என்ற உயரிய சிந்தனையை மணிமேகலை காப்பியம் மனித குலத்திற்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. சாதி, மத, நிற வேற்றுமை கடந்து உயிர்களை நேசித்தல் மனிதநேயம் என்பது இக்காப்பியத்தில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்நூலைப்படிக்கும் வாசகர்கள் மனித நேயத்தைப் புலப்படுத்தும் ஓர் அருமையான தமிழ்க்காப்பியத்தின் அருமைபெருமைகளை உணரவே செய்வர்.

சொல்வும் பொருளும்

சொல் எப்போதும் ஒரேவிதமாக அமைவ தில்லை; உச்சரிக்கப்படுவதும் இல்லை. மொழிக்கு மொழி மாற்றமும் அடையும். எடுத்துக்காட்டாக CORONA (கொரோனா) என்னும் லத்தின் சொல் ஆங்கில மொழியில் CROWN (மகுடம்) எனத் திரிந்து வழங்குவதை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

Parliament என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லின் முதல் பகுதியாக இருக்கும் Parley என்னும் சொல்லுக்கு Conference of Disputants என்று Oxford ஆங்கில அகராதி பொருள்தரும். இதற்கு 'விவாதமன்றம்' அல்லது 'கலந்துரையாடல் மன்றம்' என்று கருத்துரைக்கலாம். ஆனால் இதனை உணராமல் பாராளுமன்றம் (பார் - உலகம்) எனச் சொல்லுதல் பல்லாண்டு கால வழக்கமாகிவிட்டது. இக் கூற்றைத் தவறென்று உணர்ந்த அறிஞர் இராஜகோபாலச்சாரியார் (இராஜாஜி) அச் சொல்லுக்கு மாற்றாக நாடாளுமன்றம் (நாட்டை ஆளும் மன்றம்) என்னும் ஓர் அருமையான சொல்லை அறிமுகப்படுத்தினார். பொருள் பொதிந்ததும் பொருத்தமானதுமான இச்சொல் பெரிதும் பாராட்டப்பட வேண்டியதொன்று.

ஆரம்பகாலத்தில் Write என்னும் ஆங்கிலச் சொல் Writ என்றே வழங்கியது. இச்சொல் 'எழுது' என்னும் தமிழ்ச்சொல்லின் இன்னுமொரு வடிவமாக இருக்கலாம். இது போன்றே 'எழுத்து' என்னும் சொல்லின் திரிபாக இருக்கக்கூடிய Littera என்னும் லத்தின் சொல் பின்பு ஆங்கிலத்தின் Letter என ஆயிற்று. இச் சொற்களே Literature என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லின் மூலமாக இருந்தாலும் அவற்றோடு Culture (பண்பாடு) என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லும் கலந்திருப்பதை உன்னிப்பாக அவதானிக்கலாம். இக்கலப்பு, இலக்கியம் என்பது பண்பட்டது என்னும் உண்மையை உணர்த்தும். பல்வேறு மொழிகளின் (இது குறிப்பாக இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகள்)

சொற்கலப்பினால் உருவானவைதான் ஆங்கிலச் சொற்கள் என்பதற்கு Literature என்னும் சொல் நல்லதோர் சான்று ஆகும்.

கலாசாரம் என்னும் வடமொழிச் சொல்லுக்கு நிகராக பண்பாடு என்னும் தூய தமிழ்ச் சொல்லை தமிழ் அறிஞர் டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார் 1937இல் அறிமுகம் செய்தார் என்றுரைப்பார் மற்றுமொரு தமிழ் அறிஞரான எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள். இச்சொல்லின் உருவாக்கத்திற்கு முன்பு 'பண்பு' என்னும் சொல் வழக்கில் இருந்தமையை 'பண்பு எனப்படுவது பாடு அறிந்து ஓழுக்குதல்' என்று கலித்தொகையும் 'பண்புடையார் பட்டுண்டுலகம்' என்று திருக்குறளும் எடுத்துக்காட்டும். இன்றும் இச்சொல் பயன்படுத்தப்படுவதை அறிவோம். மனிதப் பண்பாட்டைக் குறிக்கும் கலாசாரம் என்னும் சொல் Culture என்னும் ஆங்கிலச் சொல் போன்று Cultura என்னும் லத்தின் சொல்லின் மற்றுமொரு வடிவமாகும். இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கிடையே காணப்படும் பெருமளவு சொற்கலப்புக்கு இச்சொல்லும் (கலாசாரம்) தக்க சான்றாக அமையும்.

இலக்கியம் என்னும் தமிழ்ச் சொல் இலக்கை (குறிக்கோள்) இயம்புதல் என்னும் பொருளைக் கொண்டது. ஆனால் நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம்பிள்ளை 'இலட்சியம்' என்னும் வடமொழிச் சொல்லின் திரிபே இலக்கியம் என்னும் சொல் என்பார். இதனை

ஏற்காத மட்டக்களப்புத் தமிழ் அறிஞர் வி.சீ. கந்தையா அவர்கள் இலக்கு என்னும் தமிழ்ச் சொல்லே இலக்கியம் என ஆனது எனக் கூறுவார்.

Sky என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு

வாகரைவாணன்

வானம், மேகம் என்று பொருள். இது போல் 'மை' என்னும் தமிழ்ச் சொல்லுக்கும் மேகம் என்று பொருள். இவ்விரண்டில் மூத்த சொல்லான 'மை' எனும் தமிழ்ச் சொல்லே ஆங்கில மொழியில் Sky எனத் திரிந்திருக்கலாம். இது, மாங்காய் என்னும் தமிழ்ச் சொல் ஆங்கிலத்தில் Mango என ஆனதைப் போன்றதாகும்.

Kill என்னும் ஆங்கிலச் சொல் ஆரம்பத்தில் Quell என்றே வழங்கியது. இவ்விரு ஆங்கிலச் சொற்களும் 'கொல்' எனும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபென்பதில் ஐயமில்லை.

கார் காலத்தில் 'சில்' என்ற ஓசையோடு காற்று வீசி உடலைச் சிலிர்த்துச் செய்யும். இதனை நினைவூட்டும் விதத்தில் 'சில்' என்று வீசும் சிறு நெருஞ்சிக்காட்டினிலே' என்று ஒரு நாட்டார் பாடல் தமிழ் நாட்டில் பாடப்பட்டது. கவிஞர் கண்ணதாசன் இப்பாடல் அடியைத் தொடக்கமாக வைத்து ஓர் இனிய பாடலை தனது 'மாலை இட்ட மங்கை' என்னும் திரைப்படத்திற்காகத் தீட்டியிருந்தார். அப்பாடல் அன்றையப் பிரபல நடிகர்களில் ஒருவரும் பாடகருமான ரி.ஆர். மகாலிங்கம் அவர்களால் இனிதுறப் பாடப்பட்டது.

பழம் என்ற தமிழ்ச்சொல் ஆங்கிலத்தில் Plum என்று சொல்லப்படும். இவ்வாங்கிலச் சொல் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபு ஆகும்.

தமிழ்நாட்டில் 1967இல் அறிஞர் அண்ணா தலைமையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் அமர்ந்த பின் பழந்தமிழ்ச் சொற்களும் புதிய தமிழ்ச் சொற்களும் பல்லக்கில் ஏறின. அவற்றில் 'வணக்கம்' என்னும் தமிழ்ச் சொல் முக்கியமானதாகும். இச்சொல் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட 'புறநானூறு' என்னும் சங்க இலக்கியத்தில் (பாடம் 68, 78) இடம்பெற்றுள்ளமை நெஞ்சிற்கு இதம் தருகின்றது.

கண்ணகி என்ற பெயர் வரலாற்றுப்புக்ழப் பெற்றது. எனினும் இச்சொல் கண்ணகை எனவும் திரிந்து வழங்கும். இதற்கு நகைக்கும் (சிரிக்கும்) கண்களைக் கொண்டவள் என்று பொருள். கொலை செய்யப்பட்டான் தன் கணவன் கோவலன் என்றறிந்ததும் கொதித்தெழுந்த கண்ணகியின் கண்கள் ஆரம்பகாலத்தில் மக்களைக் கவர்ந்திடும்

காந்த சக்தியாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதையே 'கண்ணகை' என்னும் பெயர் எடுத்துக்காட்டும். பூம்புகார்ப் பெண், கண்ணகி என்ற பெயரைப் பூண்டிருந்ததாலும் கண்ணின் அழகு காரணமாக 'கண்ணகை' என்று பொது மக்களால் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். 'நகை' என்னும் சொல் 'நகி' எனத் திரிந்தமை ஆச்சரியத்திற்குரியதல்ல.

'கிளி' என்பது ஒரு பறவையின் பெயர். இது கிள்கிளப்பூட்டும் விதத்தில் குரல் எழுப்புவதினாலேயே 'கிள்ளை' என்ற பெயரைப் பெற்றிருக்கலாம். பின் இதுவே 'கிளி' எனத் திரிந்தும் இருக்கலாம். இப்பறவை அஞ்சுகம் (அம் + சுகம்) என்ற பெயரைப் பெற்றமைக்கு அது பேசும் விதம் கேட்கச் சுகமாக இருப்பதே காரணம் ஆகும். இப்பெயரே (அஞ்சுகம்) பேச்சு வழக்கில் 'கிஞ்சுகம்' என்றும் திரிந்தது.

தோழன் என்னும் சொல்லுக்குத் 'தோள்' என்னும் சொல்லே அடிப்படையாகும். இதற்குத் தக்க சமயத்தில் தோள்கொடுப்பவன் என்று பொருள். இதில் உள்ள 'ளகர' வேறுபாட்டிற்கும் பேச்சு வழக்கே காரணம் ஆகும். மேலும் 'ழகர'த்தோடு கூடிய தோழன் என்னும் சொல் அவனது அரிய பண்பு காரணமாகத் 'தொழத்தக்கவன்' என்ற பொருளையும் தரும்.

நண்பன் என்னும் சொல் நட்பு அல்லது நண்பு என்னும் சொல்லில் இருந்தே உருவானது. இதற்கு விருப்பம் என்று பொருள். அதாவது விருப்பத்தால் ஆன உறவு இது. ஆங்கிலத்தில் இச்சொல் Friend எனப்படும். இதற்குத் தான் விரும்பும் ஒருவனோடு Free ஆகப் பழகுவவன் என்று அர்த்தம். இச்சொல்லோடு இணைந்திருக்கும் Ship (கப்பல்) என்னும் சொல் நண்பன் என்பவன் அக்கப்பலுக்கு நிகரானவன் என்ற பொருளையே தரும். சில சமயம் இக்கப்பல் கவனக்குறைவால் கடலில் மூழ்கிப்போவதும் உண்டு.

பெட்டி என்னும் சொல்லுக்கு விருப்பம் என்று பொருள். இச்சொல்லே பெண் என ஆனது என்பார் முனைவர். கு. அரகேந்திரன். பெட்டி என்னும் சொல்லே பெட்டை, பெண், பெண்டு, பேடை என்னும் சொற்களாகத் திரிந்தன என்பது முனைவரின் ஆழ்ந்த கருத்தாகும். (இராமச்சந்திர தீட்சிதரின் 'தமிழரின் தோற்றமும் பரவலும்' - பக்கம் 6)

தண்ணீர் என்ற தமிழ்ச் சொல் 'தண்' என்ற அடை மொழியைக் கொண்டது. இதற்குக் குளிர்ச்சி என்று பொருள். உலகத்து உயிரினங்கள் நீரில் இருந்தே தோன்றின. (Water was the first principle of all things – Said by Thales) என்பார் தாலஸ் (கி.மு. 546) என்னும் ஞானி. இக்கருத்தினையே கிறிஸ்தவர்களின் பழைய ஏற்பாடு' என்னும் சமயநூல், நீர்த்திரளின் மேல் கடவுளின் ஆவி அசைந்தாடிக்கொண்டிருந்தது..... திரளான உயிரினங்களைத் தண்ணீர் தோற்றுவிப்பதாக (தொடக்க நூல் 1-20 வரை) என்று வெளிப்படுத்தவும் காண்கின்றோம்.

இது போன்றே இந்து மதம் கொண்டாடும் சரஸ்வதி (சரஸ் - குளம்) கங்காதேவி (கங்கை நீர்நிலை) நாராயணன் (நாரம் - நீர்) மாரிஅம்மன், கருமாரி, (மாரி - மழை, கரு - கார்முசில்) வருணன் (சமுத்திரம்) அலைமகள் (அலை-கடல்) ஆகிய தெய்வப் பெயர்களும் நீர்தான் உலகத்தின் நித்தியம் என்னும் உண்மையை நிலைநிறுத்தும். இச்சமயத்தில் உலகத்தின் மிகப்பெரும் பகுதி நீரின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருப்பதையும் நாம் மறந்து விட முடியாது. பொய்யா மொழிப்புலவர் திருவள்ளுவர் 'நீர் இன்று அமையாது உலகு' என்று கூறியுள்ளமை அதன் மகத்துவத்தைப் பெரிதும் காட்டும்.

நீர் என்னும் சொல் தமிழில் நீரம் என்று திரியும். இச்சொல்லே ஈரம் என்றும் மாற்றம் பெற்றது. இதுவே தமிழை விட மிக இளமையான ஆங்கில மொழியில் Wet என்றும் பின்பு Wetter என்றும் திரிந்தது. இச்சொல்லே காலகதியில் நுண்ணிய மாற்றம் பெற்று ருவநச என ஆனது.

'வளாகம்' என்று நாம் பயன்படுத்தும் சொல் வளவு என்னும் சொல்லின் திரிபாகும். இச்சொல் தமிழ்க் கிராமங்களில் நீங்கா இடம் பெற்றுள்ளது. இதன் அடிச் சொல்லாக இருப்பது 'வள்' என்னும் சொல். இதுவே வள்ளி (வள்ளிக்கொடி - புறம் 109) எனவும் மாற்றம் பெற்றுள்ளது. வள்ளிக்கொடி என்னும் தாவரம் இன்றும் தமிழ்க் கிராமங்களில் வலம்வரக் காண்கின்றோம். வள்ளி என்னும் இச் சொல்லே சங்ககாலத் தமிழ்ப் பெண் ஒருவரின் பெயராகவும் துலங்கும். இது

போன்றதுதான் முருகு என்னும் சொல்லும். இதற்கு அழகு என்று பொருள். இதுவே பின்பு ஆணுக்குரிய 'அன்' விசுதி பெற்று முருகன் என ஆனது. இவ்விரு பெயர்களும் தமிழரின் இயற்கை வழிபாட்டில் முதன்மையானவை.

உலகம் உருண்டை வடிவமானது என்பதை அறிவோம். இவ்வுருண்டை வடிவம் அண்டம் என்று சொல்லப்படும். நாம் உண்ணப் பயன்படுத்தும் 'முட்டை' என்னும் உணவுப் பண்டமும் பெருமளவில் உருண்டை வடிவமாக இருப்பதால் அதுவும் அப்பெயரைப் (அண்டம்) பெற்றுள்ளது. அதேநேரம் முட்டைக்குள் இருக்கும் இரண்டு விதக் கருக்களும் மிக நெருக்கமாக இருந்தும் ஒன்றோடு ஒன்று முட்டாததால்தான் அப்பொருள் முட்டு அல்லது முட்டம் என்று கூறப்பட்டு பின்பு அச் சொற்களில் ஒன்று 'முட்டை' எனும் பெயர் பெற்றிருக்கலாம். இந்த மாற்றம் சொற்களைப் பொறுத்தவரையில் இயல்பானதாகும். (உதாரணம் பூட்டு, பூட்டி) இதனை மொழியியல் வரலாறு தெளிவாகவே எடுத்துக் காட்டும்.

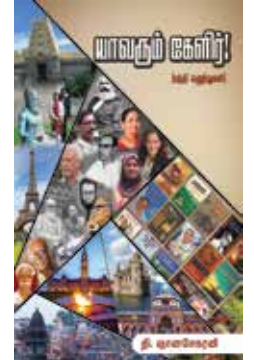

நூல் :
யாவரும் கேளிர்!
(பக்கி எழுத்துகள்)

ஆசிரியர் :
கி. ஞானசேகரன்

பதிப்பு:
ஞானம் பதிப்பகம்

விலை:
ரூபா 500/-

தினகரன் வாரமஞ்சரியில் 75 வாரங்கள் தொடராக எழுதிய பத்தி எழுத்துகளின் தொகுப்பு இது. இத் தொடர் பத்தியில் இலக்கிய நிகழ்வுகள், எழுத்தாளர் பற்றிய விபரங்கள், நூல் விமர்சனங்கள், உலக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வுகள், சமகால சமுதாய நிகழ்வுகள் எனப் பல்துறை சார்ந்த விடயங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. படித்துப் பயன் பெறவும் பேணிப்பாதுகாக்கவும் ஏற்ற தொகுப்பு.

குற்றங்களும் கோஷங்களும்...!

களஞ்சியம் காக்க
எலிகளைப் போட்டோம்
கழனியைக் காக்க
யானையைப் போட்டோம்
இனிய பாலுக்கு
பூனையைப் போட்டோம்
இனிக்கும் தேனுக்கு
கரடியைப் போட்டோம்.

மந்தைகள் மேய்க்க
நரிகளைப் போட்டோம்
சந்தைக் காவலுக்கு
கழுதையைப் போட்டோம்
பட்டுச் சேலைக்கு
கறையானைப் போட்டோம்
பஞ்சின் காவலுக்கு
நெருப்பினைப் போட்டோம்.

மாடிக்குத் தூணாய்
முருங்கையைப் போட்டோம்
மரத்துக்கு உரமாய்
உப்பினைப் போட்டோம்
பாடிக் களிக்க
தவளையைப் போட்டோம்
பழுத்தோடக் காவலுக்கு
மந்தியைப் போட்டோம்

புல்லையும் நெல்லாய்
போஷித்து வளர்த்தோம்
புதிய பாதைக்கு
நெருஞ்சியைப் போட்டோம்.
கல்லையும் வைரமாய்
கணிப்பீடு செய்தோம்
கடற்கரை யருகிலே
மாளிகை அமைத்தோம்.

தவறுதவறாய் அனைத்தையும் செய்து
தர்க்கமும் புரிந்து நியாயப்படுத்தினோம்
எல்லாத் தவறும் சுனாமியாய் திரண்டு
கிருந்ததை யெல்லாம் சுருட்டிய பின்னால்
பிறரைக் குற்றம் சொல்லியே நித்தம்
பெரிய கோஷங்கள் போடுறோம் தெருவில்!

ஷெல்லிதாசன் - திருகோணமலை.

எண்பை பிரவாகம்...

எண்ணப் பிரவாகம் நல்
வண்ணப் பழுந்தமிழ்ச் சொற்தொடராய்
திண்ணமாய்க் குவித்தல் என்னாசை
மண்ணிலே தமிழ் நிலைக்கட்டும்

கடுந்தாக உதடு நனைத்து
கடும் கனவுத் தென்றலாகி
ஓடும் என் விழிகளுக்குள்
ஊடும் தமிழ் வைரமாய்ச் சிதறட்டும்

தொல்காப்பியப் பழந் தமிழ்
நல் காப்பியத் தேனூற்றை
வெல்லமாய் மாந்தித் துளிர்ந்திட
நல்லருளாகட்டும் தித்திப்புக் கனிரசமாக

முதுமைத் தேகமெங்கும் நாலடி
புதுமைச் சீரடியாய் இறங்கி
மதுரமுத்த வெறியாய் கொட்டட்டும்
விதுரனாய் (அறிஞனாய்) மாசற உலகறியட்டும்

விரல் எடுக்கும் அதீதத்தால் (எட்டாதது)
விளையும் முத்துகள் ஏராளம்
விழுதற்ற தமிழ் செய்து
வரலாறு படைக்க வேண்டும்

கவிதையும் தமிழும் குருதியுடன்
கனதிப் பொருளாய் தசையோடு
கதை பாட்டும் நீளகலமாய்
விதை விளையட்டும் விண்ணைட்ட

வேதா . ஓலங்காத்லகம்

- டென்மார்க்.

இந்திராகாந்தி சர்வதேச விமான நிலையத்தை விமானம் அடைந்தபோது, நேரம் செவ்வாய்க் கிழமை அதிகாலை மூன்று முப்பதாகிவிட்டது. குணசேகரன், அவர் மனைவி கமலா, பிள்ளைகள் விமல், பாவனியை அழைத்துச் செல்வதற்காக பிரதாப்சிங் விமான நிலையத்தில் காத்திருந்தார். புது தில்லியில், கரோல் பா நகரில் அமைந்திருக்கும் 'இரும்புக் கோட்டை' ஹோட்டலுக்குப் போய் சேருவதற்கிடையில் புது தில்லியின் குறுக்குவெட்டுத் தோற்றத்தைச் சொல்லிவிட்டார் பிரதாப்சிங்.

மெல்லிய செயற்கை வெளிச்சத்தில் வீதிகள் அழகாக இருந்தன. அமைதியாகவும் இருந்தன.

“இப்போது மயான அமைதியாக இருக்கும் இந்தப் பிரதேசங்கள் எல்லாம், இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் விழிப்படைந்துவிடும். அதன் பின்னர் மனிதர்களே நகர்ந்துகொள்ள முடியாதவாறு நெரிசலாகவிடும்.” சொல்லிவிட்டு கண்ணைச் சமூற்றி எல்லாரையும் பார்த்துவிட்டு, “மிகவும் அவதானமாக இருங்கள்” என்று தாழ்ந்த குரலில் எச்சரிக்கையும் செய்தார். காரின் கதவுக் கண்ணாடிகளில் ஒன்று சிறிது பதிந்திருக்க வேண்டும். இரவுக்காற்று காரிற்குள் விசில் அடித்து அவரது எச்சரிக்கையை ஆமோதித்தது.

ஹோட்டலை அண்மித்ததும், ‘கேற்’ பூட்டியிருக்கின்றது எனச் சொல்லிவிட்டு ஹோட்டல்காரருக்கு ரெலிபோன் செய்தார் பிரதாப்சிங். அப்போதுதான் வீதியின் குறுக்கே இரும்பாலான ஒரு கடவை முளைத்திருந்ததை அனைவரும் பார்த்தார்கள்.

“இங்கே வீதியின் இருபுறமும் குடிமனைகள் இருப்பதால், பாதுகாப்புக் கருதி வீதிக்கு வீதி குறுக்கேயுள்ள பாதுகாப்புக்கடவைகளை இரவில் பூட்டி வைப்பார்கள்.”

சற்று நேரத்தில் ஹோட்டலில் இருந்துவந்த ஒரு ‘உம்மாண்டி’ கதவைத் திறந்துவிட்டு,

அவர்களின் பொதிகள் இரண்டினைப் பறித்துக் கொண்டார்.

“பயப்படாதீர்கள். அவர் கொண்டுவந்து தருவார்” பிரதாப்சிங் சொல்ல, உம்மாண்டியின் பின்னால் அவர்கள் எஞ்சிய பொதிகளை இழுத்துக் கொண்டு போனார்கள்.

கடவைக்கும் ஹோட்டலுக்குமிடையே ஏழெட்டு நாய்கள் ஏதோ ஊசி போட்டு படுக்க வைத்தது போல புழுதி மண்ணுக்குள் புதைபுண்டு கிடந்தன. ஒரு நாயும் தனது இருப்பிடத்தை விட்டு எழவும் இல்லை, குரைக்கவும் இல்லை.

ஹோட்டலில் ஒரு இளைஞர் மேசை மீது முகத்தைக் குப்புறக் கவிழ்த்து உறக்கம் கொண்டிருந்தார். அவர்தான் இரவு நேரத்திற்குப் பொறுப்பானவர். ‘உம்மாண்டி’ அவரின் உதவியாளர். ஆக மொத்தம் இரவு இரண்டு பேர்கள், பகலிற்கு இரண்டு பேர்கள் என அங்கே வேலை செய்கின்றார்கள். தவிர ஒரு சமையல்காரர். அவ்வப்போது சுத்தம் செய்ய ஒருவர் வந்துவிட்டுப் போவார்.

பிரதாப்சிங் தனது கூலிப்பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட பின்னர் அவர்களிடமிருந்து விடை பெற்றுக் கொண்டார். “முன்றாவது மாடியில் உங்கள் அறை இருக்கின்றது” என்று சொன்னார் இளைஞர்.

“லிவ்ற் எந்தப் பக்கம்?” என்று விமல் கேட்டபோது, இளைஞரும் உம்மாண்டியும் ஆளை ஆள் பார்த்துச் சிரித்தார்கள். இல்லாததை அவர்களால் எப்படிக்காட்டமுடியும்! ஏமாற்றத்தைத் தவிர்க்க, அவர்களின் பொதி

கே.எஸ்.சுதாகர்

களில் ஒன்றைத் தலையிலும் மற்றதைக் கையிலுமாகச் சமந்துகொண்டு உம்மாண்டி விறுவிடுவெண்டு படிகளின் வழியே ஏறினார். இவர்கள் ஆளுக்கொரு பொதியுடன் அவரைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். அறை ஓரளவிற்குப் பரவாயில்லாமல் இருந்தது. “காலை சந்திப்போம்” உம்மாண்டி சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார்.

காலை பத்து மணியளவில் தான் அவர்களால் எழும்பக் கூடியதாக இருந்தது. எழுந்ததும் ‘சிற்றி வியூ’வைப் பார்ப்பதற்காக ஜன்னல் சீலையை நீக்கினாள் பாவனி.

“சிற்றியைக் காணவில்லை.”

“இது வடிவேலுவின் ‘கிணத்தைக் காணவில்லை’ என்ற கதைதான்” என்றான் விமல். எல்லாரும் அடித்துப் பிடித்துக்கொண்டு ஜன்னலருகே சென்றார்கள். அங்கே இருமருங்கிலுமுள்ள கட்டடத்தொகுதிகளும் அதனுடாக அவர்கள் நேற்றிரவு வந்த பாதையும் தான் தெரிந்தன. ஒரு சிலர் நடமாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

காலை உணவு ஹோட்டலில் இலவசம் என்பதால் கீழே இறங்கினார்கள். இரவு வேலையில் இருந்தவர்கள் போய், இரண்டு புதியவர்கள் வந்திருந்தார்கள். வயதில் முதிர்ந்தவர் மனேஜர் இருக்கையில் இருக்க, துடிப்பான இளைஞன் ஒருவன் அவர் அருகே ஏவலுக்காகக் காத்திருந்தான். காலை உணவாக சப்பாத்தியும் கறியும் அல்லது ஆலுபரத்தா என்று சொன்னார்கள். அத்துடன் தேநீர், கோப்பி இலவசம். ஒரு கிழமை அங்கே தங்குவதற்கு அவர்கள் திட்டமிட்டிருந்தபடியால், அன்று சப்பாத்தியும் கறியும் உண்டார்கள். ஆலுபரத்தாவின் சுவையை மறுநாள் பார்க்கலாம் என்று விட்டு வைத்தார்கள்.

அவர்கள் தேநீர் அருந்திக் கொண்டிருக்கும்போது, ஒரு புதியவர் வந்து மனேஜர் அருகே அமர்ந்தார். சற்று நேரத்தில் ஒரு வெள்ளையினத் தம்பதியினர் ஹோட்டலின் உள்ளிருந்து வெளியே வந்தார்கள். வெள்ளையினத் தம்பதியினர் அந்தப் புதிய மனிதருடன் டொலரை மாற்றுவதற்கான பேரத்தில் ஈடுபட்டார்கள். அவர்கள் தங்கள் காரியம் முடிவடைந்து கலைந்த பின்னர், விமல் மனேஜருடன் பேச்சுக் குடுத்தான்.

“ஒரு அவுஸ்திரேலியன் டொலர் இந்தியப் பெறுமதியில் எவ்வளவு போகின்றது?”

“நீங்கள் வெளியே கடையில் மாற்றிக் கொண்டால் உங்களுக்கு கூடப் பணம் கிடைக்கும். இப்போது வந்துவிட்டுப் போனவரிடம் மாற்றுவதென்றால் டொலருக்கு நாற்பது இந்திய ரூபாய்களுக்கு மேல் தரமாட்டார். வெளியே என்றால் ஐம்பதுக்கும் மேல் பெற்றுக் கொள்ளலாம்” என்றார் மனேஜர்.

“இன்று எங்கு எல்லாம் போக இருக்கின்றீர்கள்?”

“இன்று பெரிதாக ஒரு இடமும் நாங்கள் செல்லவில்லை. கரோல் பாவின் நகர்ப்பகுதிக்குள் சென்று, நாளை பயணம் செய்வதற்கான பயணமுகவர் இருக்குமிடத்தைப் பார்த்து வரலாம் என்று இருக்கின்றோம்.” – விமல்.

“அப்படியென்றால் நீங்கள் கரோல் பாவில் காசு மாற்றிக் கொள்ளலாம்” – மனேஜர்.

ஹோட்டலை விட்டு வெளியே இறங்கினார்கள். பூட்டியிருந்த கடவைகள் எல்லாம் திறந்திருந்தன. உயரிய கட்டடங்களின் நிழல்கள் வீதியில் விழுந்து, இடமில்லாது போக எதிர்ப்புறமாகவிருந்த கட்டடங்களில் தாவி எழும்பியிருந்தன. பழைய கட்டிடங்களில் காயப்போடப்பட்ட துணிமணிகள் மீது அவை வர்ணஜாலம் காட்டின. சில வீடுகளின் முன்னால் புழுதி அடங்க நீர் தெளித்திருந்தார்கள். வீதியில் ஒருவன் மரநிழலின் கீழ் ஆடைகளை அயன் செய்து கொண்டிருந்தான். சனநெரிசல் வேறு. தெருவைக் குறுக்காகக் கடப்பது அங்கே தனிப் பெருங்கலை. அதைப் பயில்வதற்கு அவர்களுக்கு சிறிது நேரம் பிடித்தது. தெருவெங்கும் புழுதிப்படலம் நிறைத்திருந்தது. பல இடங்களில் ரிக்ஷா வண்டிகளைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது அவர்களுக்கு வியப்பளித்தது. மனிதரை வைத்து மனிதர் இழுக்கும் காலம் இன்னும் மறையவில்லையே என்ற கவலையும் வந்து போனது.

ஒரு இடத்தில் காசை மாற்றிவிட்டுக் கீழ் இறங்கும்போது, ஒரு பறட்டைத்தலையன் பாக்கு வெற்றிலை போட்ட எச்சிலைத் துப்பிவிட்டு, அவர்களைப் பார்த்து ஆங்கிலத்தில் கூப்பிட்டான்.

“சார்.... எங்கு போக வேண்டும்? நான் ரக்கியில் கூட்டிக்கொண்டு போறன்.”

“ஒரு இடமும் நாங்கள் போகவில்லை” சொல்லிவிட்டு பயண முகவர் இருக்குமிடம் நோக்கி அவர்கள் நடக்கத் தொடங்கினார்கள்.

அவன் ரக்சியை விட்டுவிட்டு, இடமும் வலமுமாக அரக்கி அரக்கி அவர்களைத் துரத்தி வந்தான்.

“நீங்கள் போகும் பாதை மூடப்பட்டுள்ளது. எங்கே போகவேண்டும் என்று சொல்லுங்கள். நான் கூட்டிச் செல்கின்றேன்.”

அவர்கள் ரக்சி சாரதி சொல்வதைச் செவி மடுக்காமல் தொடர்ந்து நடக்கத் தொடங்கினார்கள். அவன் தொடர்ந்தும் அவர்களைத் துரத்தியபடி வந்தான்.

“பாதை புளொக் எண்டு சொன்னால் கேட்கின்றீர்கள் இல்லை. திரும்பி வரப் போகின்றீர்கள்.”

அவர்கள் நடையை எட்டி வேகமாக வைத்தார்கள். அங்கே பாதை ஒன்றும் மூடப்பட்டிருக்கவில்லை. பயண முகவரின் இருப்பிடத்தை அடைந்ததும் மூச்சு விட்டுக் கொண்டார்கள். காசு மாற்றும் இடங்கள் (Money exchange) எல்லாம் கொள்ளையர்கள் முகாமிட்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை புரிந்து கொண்டார்கள். வெவ்வேறு போர்வைகளில் அவர்கள் அங்கே நடமாடுகின்றார்கள் என்பதை அறிந்தார்கள். பயண முகவரிடம் கதைத்துவிட்டு மீண்டும் திரும்பும் வழியில், முன்னர் கண்ட அதே இடத்தில் அந்த மனிதன் நின்று கொண்டிருந்தான். அவன் அவர்களைப் பார்த்து முழுசிக் கொண்டிருந்தான். அவனைப் பார்த்தால் ரக்சி ஓடுபவன் போல் தெரியவில்லை. நாள் முழுவதும் அந்தக் காசு மாற்றும் கடையருகே முகாமிட்டிருப்பதாகத் தெரிந்தது. அவனின் பின்னால், அவனின் கூட்டத்தவர்கள் சிலர் சற்றுத் தள்ளி நின்று அவர்களைப் பார்த்தபடி நின்றார்கள்.

அந்தச் சம்பவத்தின் பின்னர், அவர்கள் முகத்திற்குப் போடும் மாஸ்க் நான்கு வாங்கிக் கொண்டார்கள். அது தூசியில் இருந்தும் கொள்ளையர்களிடமிருந்தும் தங்களைக் காப்பாற்றும் என நம்பினார்கள்.

இவர்கள் அந்நியர்கள் என்று எப்படிப் புரிந்து கொண்டார்கள்?

புதிய தொழில்நுட்பம், கூகிள் மப், ஊபர் என்று இல்லாவிட்டால் தில்லியில் இவர்கள் எல்லாருக்கும் சங்குதான்.

“அவங்கள் எங்களை அடிச்சுப் பறிச்சி ருக்கலாம். ஏன் அப்படிச் செய்யேல்லைத் தெரியுமா? அவங்களின்ரை திட்டம் எங்களைத் தங்கட வலைக்குள்ளை விழுத்துறுதுதான்” என்றான் விமல்.

“ஹோட்டலிலை சொல்லலாம்தான். அவங்கள் பொலிஷிட்டைப் போகச் சொல்லு வாங்கள். அது நிலைமையை மேலும் சிக்கலாக்கும்” என்று பதிலுக்குச் சொன்னார் குணசேகரன்.

மறுநாள் அதிகாலை 5 மணியளவில் எழுந்து, ஹோட்டலை விட்டு வெளியேறியபோது, வீதியில் நடமாட்டம் இருக்கவில்லை. இன்னும் சில மணித்துளிகளில் ஆரவாரம் தொடங்கிவிடும். நேற்றுப் பூச்சாண்டி காட்டிய மனிதர்கள் எந்தப்பக்கத்தில் இருந்தும் தோன்றக்கூடும்.

அன்று ‘தங்க முக்கோணம்’ என்று சொல்லப்படும் ஜெய்ப்பூர், அக்ரா, மதுரா போவதற்காகத் திட்டமிட்டிருந்தார்கள். பயண முகவரின் அலுவலகத்திற்கு முன்னால் புறப்படவேண்டிய சொகுசு வாகனம் நின்றது. சரியாக காலை ஆறு மணிக்கு முப்பதுபேரைத் தாங்கிய வண்ணம் வாகனம் புறப்பட்டுவிட்டது. புதனும் வியாழனும் அவர்களின் பொழுது சுற்றிப் பார்ப்பதில் கழிந்தது.

வெள்ளிக்கிழமை காலை உணவாக அவர்கள் ஆலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த, ஆலுபராத்தா கிடைத்தது. ஆலு என்றால் ஹிந்தியில் உருளைக்கிழங்கு. உருளைக்கிழங்கில் செய்த சுவையான கறியைச் சப்பாத்திக்குள் திணித்து செய்யப்படும் உணவு ஆலு பராத்தா. மிகவும் மெல்லிய தட்டையான ஆலுப்பராத்தாவிற்கு தொட்டுக்க ஊறுகாய், தயிர் தந்தார்கள். மசாலா சாய் அருந்திவிட்டு, முதல் இரண்டு

நாட்கள் கொண்ட அலுப்பில் பகல் உறக்கம் கொண்டார்கள். மதியம் புறப்பட்டு உணவுக்காக அலைந்து திரிந்தார்கள். ஹோட்டலுக்கு அண்மையாக நல்ல ரக சாப்பாட்டுக்கடைகள் இல்லாதபடியால் கூகிளில் தேடுதல் வேட்டை செய்தார்கள். சற்றுத் தூரத்தில் நல்லதொரு சாப்பாட்டுக்கடை திறந்திருப்பதைக் கூகிள் காட்டியது. தொழில் நுட்பம் அவ்வளவு வேகத்திற்கு வளர்ந்துவிட்டது. திக்குத்தெரியாத காட்டிலும் திசையைத் தெரிவிக்கும் கருவிகள் வந்துவிட்டன.

மூக்கை விரித்து வேட்டையாடும் நாய்களைப் பற்றிய கரிசனையோடு, ஒரு ரக்சியை அணுகினார்கள். அவனுடன் பேரம் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, அந்தப் பறட்டைத்தலையன் எங்கிருந்தோ திடுதிப்பென முளைத்து அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தான். தன் பீரங்கி மூக்கைத் திறந்து பொடியை உறிஞ்சிவிட்டு, இவ்விடம் ஏதோ ரக்சியம் பேசினான்.

ரக்சியில் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது, “சார்... நீங்கள் சொல்லுகின்ற ரெஸ்ரோரன்ட் மதியச் சாப்பாடு முடிவடைந்ததும் மூடி விடுவார்கள். திரும்ப ஐந்து மணிக்குத்தான் திறப்பார்கள். இப்ப நேரம் மூன்று மணியாகி விட்டது. நான் உங்களை இன்னொரு திறமான இடத்திற்குக் கூட்டிப் போகட்டா?” என்று கேட்டான். விமலுக்கு கோபம் பொத்திக் கொண்டு வந்துவிட்டது.

“நீங்கள் எங்களை இந்த இடத்திலேயே இறக்கிவிடுங்கள். நாங்கள் போய்க் கொள்ளுகின்றோம்” விமல் சொல்ல ரக்சியை ஓரம் கட்டினான் சாரதி. அவனுக்கான பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, இவர்கள் இறங்கி நடக்கத் தொடங்கினார்கள். அவன் இவர்கள் போவதையே வெறித்துப் பார்த்தபடி இருந்தான். ஐந்து நிமிட நடையில் போகவேண்டிய சாப்பாட்டுக்கடை வந்தது. அங்கே மக்கள் வெள்ளத்தில் பிதுங்கியபடி வியாபாரம் களைகட்டி இருந்தது.

“எல்லாருமே கூட்டுக் களவாணிகள். பறட்டையன்தான் தலைவன் போல. நல்ல காலம்... தறுதலை எங்களை ஏமாத்தப் பாத்திட்டான்” என்றார் கமலா.

“அம்மா... இப்ப இருக்கிற தொழில் நுட்பத்தாலை, அவங்களாலை முந்தியைப்போல அவ்வளவு சுலபமாக மனிசர்களை ஏமாற்றிவிட முடியாது” என்றாள் பாவனி.

சாப்பிட்டு முடிவடைந்ததும் ஊபர் ஒன்றில் ‘இரும்புக்கோட்டை’ ஹோட்டலை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். ஊபர்காரனுக்கு இடம் பிடிபடவில்லை. ஹோட்டலின் எதிர்ப்புறத்தில் நின்றுகொண்டு அங்கும் இங்கும் சுற்றினான். விமல் கூகிள் மப்பைப் போட்டு அவனுக்குப் பாதையைக் காட்டினான். ஒற்றையடிப் பாதையான ஒரு குறுக்குப்பாதை இருப்பதைக் கூகிள் காட்டியது.

“இதிலை நிற்பாட்டுங்கள். நாங்கள் போய்க் கொள்வோம்.”

எல்லோரும் ஊபரை விட்டு இறங்கினார்கள். குறுக்குப் பாதைக்குள் காலை வைக்கும்போது, “அங்கை பாருங்கோ... பறட்டையன் நிக்கிறான்” என்றாள் கமலா. அவள் காட்டிய திக்கில் பறட்டையனும் வேறு சிலரும் நின்று சிரித்துக் கதைத்தபடி நின்றார்கள்.

“இவன் என்னப்பா தூணிலும் இருப்பான் துரும்பிலும் இருப்பான் போல!” சலித்துக் கொண்டார் குணசேகரன். பாவனிக்கும் விமலுக்கும் சற்றே பயம் பிடிக்கத் தொடங்கியது.

“நாங்கள் கொஞ்சம் அவதானமாக இருக்கவேணும்” என்றான் விமல்.

சனிக்கிழமை தில்லி - புது தில்லியில் அமைந்திருக்கும் இந்தியாவின் நுழைவாயில், தாமரைக்கோயில், குதுப்பினார், இந்திரா காந்தி ஞாபகார்த்த நிலையம், நேரு/மகாத்மா காந்தி அருங்காட்சியகங்கள், மகாத்மா காந்தி சமாதி என்பவற்றைப் பார்வையிட இருந்தார்கள். பிரயாணம் ஒன்பது மணிக்கு ஆரம்பமாகும் என்பதால், அன்று ஹோட்டலிலிருந்து ஊபர் எடுத்து பஸ் புறப்படும் இடத்திற்குச் சென்றார்கள். ரக்சி, ஒட்டோவை விட ஊபர் மிகவும் மலிவானது என்பதைப் புரிந்துகொண்டார்கள்.

‘இரும்புக்கோட்டை’யின் பகலுக்குப் பொறுப்பானவர் தாராளமான பொது அறிவு கொண்டவர். இடையிடையே எங்கெல்லாம் போனீர்கள்? போக இருக்கின்றீர்கள்? என்று கேட்டறிந்தார். சுற்றிப் பார்க்கவேண்டிய இடங்கள் பற்றிய தகவல்களையும் சொன்னார். அவர் சொன்னதன்படி ஞாயிற்றுக்கிழமை பல்பொருள் அங்காடி ஒன்றை சுற்றிப் பார்க்கப் புறப்பட்டார்கள். குணசேகரன் தனக்கு உடம்பு சரியில்லை என்று அன்றைய பிரயாணத்தைத் தவிர்த்துக் கொண்டார்.

“இரவு ஒன்பது நாட்பத்தைந்துக்கு
:பிளையிறி... சீக்கிரம் வரப் பாருங்கள்.”

ஏனைய மூவரும் அங்காடிக்குச் செல்வ
தற்காக நகரத்திற்குச் சென்று, அங்கிருந்து
புகையிரதத்தில் ஏறிக்கொண்டார்கள். வரும்போது
கை நிறையப் பொதிகளுடன் புகையிரதத்தில்
இருந்து இறங்கினார்கள்.

தாங்கள் இருக்கும் ஹோட்டலை யாருக்கும்
காட்டிக் கொள்ளக்கூடாது என்று, ஆரம்பத்தில்
இருந்தே விமல் கரிசனையாக இருந்தான்.
சுகினில் தேடிப் பார்த்து, இரும்புக்கோட்டைக்கு
அருகே பொடிநடை தூரத்தில் இருக்கும்
இன்னொரு ஹோட்டல் முகவரிக்கு செல்லும்
படி இந்தத்தடவை ரக்கி சாரதிக்குச் சொன்னான்.
ஹோட்டலை அண்மித்ததும் இறங்கிக்
கொண்டார்கள். பொதிகளைச் சுமந்தவண்ணம்
உள்ளே சென்றார்கள். விமல் ஹோட்டல்
கவுண்டரில் இருக்கும் பெண்ணிடம் பேச்சுக்
குடுத்து நேரத்தைக் கடத்தினான். பாவனி
இடையிடையே வெளியே எட்டிப் பார்த்தாள்.
ரக்கி சாரதி போயிருந்தது கண்டு, மெதுவாக
விமலுக்குக் கிட்டப் போய் முதுகைச் சுண்டினாள்.
விமல் பேச்சை நிறுத்தி அந்தப் பெண்மணிக்கு
'நன்றி' சொன்னான். மூவரும் பொதிகளை
சுமந்துகொண்டு அந்த ஹோட்டலை விட்டு
வெளியேறினார்கள். சில அடிகள் எடுத்து
வைத்திருக்கமாட்டார்கள், “சார்... எங்கே போக
வேண்டும்?” இவர்களை இறக்கிவிட்ட அதே
சாரதி சிரித்தபடி ஒரு வளைவில் நின்றான்.
விமல் ‘தேவையில்லை’ என்று கையால் சாடை
செய்தான்

“அவனைப் பாக்காமல் நடவுங்கோ”
கட்டளையிட்டாள் கமலா.

கண்மூடி விழிப்பதற்குள், எங்கிருந்தோ
பறந்து வந்த மூவர் அவர்களின் கைகளில்
இருந்தவற்றைப் பறித்துக் கொண்டார்கள்.
திடீரென்று ஒரு கார், ரயர்கள் சுவிங்கம்
போல் இழுபட, கிரீச்சிட்டு அவர்களுக்கு
அண்மையாகத் திரும்பி நின்றது. கண்ணாடிச்
சட்டம் பதிய, பீரங்கி மூக்கு வெளியே நீண்டது.
“கமோன்... :குவிக்...”

ஒருவன் காரின் டிக்கியைத் திறக்க,
பறித்தவற்றை அதனுள் எறிந்துவிட்டு பாய்ந்து
காரிற்குள் ஏறிக்கொண்டனர். என்ன ஏது என்று
தெரியாமல் அவர்கள் பதறிப் போனார்கள்.
சத்தம் கூட ஒருவர் வாயில் இருந்தும்
எழவில்லை. தங்களைச் சுற்றி நாலா திக்கிலும்
பார்த்தார்கள். ஒருவரும் இல்லை.

“சரி... இந்த மட்டிலை தப்பினோம்”
கவலையுடன், தனது பொருட்கள் பறி
போய்விட்டனே என்ற ஏக்கத்துடன் பாவனி
முணுமுணுத்தாள். கமலாவினதும் பாவனி
யினதும் ஹாண்ட் பாக்குகளும் பறிபோய்
விட்டன. மொபைல்போன்கள் பொக்கற்றுக்குள்
இருந்தபடியால் தப்பிக் கொண்டன.

“நல்ல காலம். அப்பா ஹோட்டலை நிண்ட
தாலை பாஸ்போர்ட், நகை, பணம் எல்லாம்
தப்பிச்சுது.”

இரவு ஏழு மணியளவில், அவர்கள்
நால்வரும் இந்திராகாந்தி சர்வதேச விமான
நிலையத்தை நோக்கி ஊபரில் பயணம்
செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஊபர்காரன்
அடிக்கடி ‘பான் பராக்’ போடுவதும், ஜன்னல்
கண்ணாடியைத் திறந்து துப்புவதுமாக
இருந்தான்.

“தம்பி... கொஞ்சம் சீக்கிரம் போப்பா...
:பிளையிறுக்கு நேரமாச்சு” என்றார்
குணசேகரன். அவன் ஜன்னலை மூடிவிட்டு
அக்சிலேற்றரை அழுத்தத் தொடங்கினான். அது
கடப்புடா என்று சத்தம் எழுப்ப, கார் விரைந்தது.

பாவனி எல்லாரையும் ஒரு தடவை சுற்றிப்
பார்த்தாள். ஊபர்காரனுக்குப் பக்கத்தில்
இருந்த விமலும், தன் அருகருகே இருந்த
அப்பாவும் அம்மாவும் – காரின் உட்புறமாக
மேல் இருந்த கைபிடுகளில் கைகள் தொங்கி
நிற்க அந்தரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“அண்ணா... நீ கார் ஓடக்கை ஆராவது
ஜீசஸ் ஹாண்டிலிலை கையைத் தொங்கப்
போட்டாப் பேசுவாயே! இப்ப நீயே தொங்கிக்
கொண்டு வாறியே!”

“பாவனி... நீயூடெல்கிப் பிரயாணம்
அப்பிடி என்னைத் தொங்க வைச்சிட்டுது.”

“என்ன இருந்தாலும் முன்பின் அறியாத
இடங்களுக்கு, நண்பர்களுமில்லாத நிலையில்
வந்து பார்த்துவிட்டுத் திரும்பியதில் மகிழ்ச்சி
தான்” என்றார் அம்மா.

“அம்மா... எல்லாக் குளறுபடிகளுக்கும்
காரணம் ‘இரும்புக் கோட்டை’ தான். அங்கே
வேலை செய்பவர்களுக்கும், அந்தக் கும்பலுக்கும்
தொடர்பு இருக்கு” என்று விமல் சொல்ல,
பின் சீற்றில் இருந்த மூவரும் அவனைப்
பார்த்தார்கள். கடந்த ஒரு கிழமையில்
நடந்தவற்றை, ஆரம்பம் முதல் கொண்டு
மீண்டும் அசைபோடத் தொடங்கினார்கள்.

இரண்டாம் எலிசபெத் மகாராணி அவர்களுக்கு ஓர் அஞ்சல்

உஷா ஜவாகர் (அவுஸ்திரேலியா)

இரண்டாம் எலிசபெத் மகா ராணியவர்கள் 21ஆம் திகதி ஏப்ரல் மாதம் 1926ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். 8ஆம் திகதி செப்டெம்பர் மாதம் 2022ஆம் ஆண்டு பல்மோரல் (Balmoral) அரண்மனையில் காலமானார்.

இரண்டாம் எலிசபெத் மகாராணி ஐக்கிய இராச்சியத்தின் ராணியாக 6ஆம் திகதி பெப்ரவரி மாதம் 1952ஆம் ஆண்டு முடிசூடிக்கொண்டார்.

அவர் கடந்த 70 வருடங்களாகவும் 214 நாட்களாகவும் ஐக்கிய இராச்சியத்தின் ராணியாக விளங்கினார். ஐக்கிய ராச்சியத்தை (United Kingdom) ஆண்டவர்கள் பட்டியலில் இரண்டாம் மகாராணி அவர்களே அதிக காலம் ஆண்டவர் என்ற தகுதியைப் பெற்றிருக்கிறார்.

இவர் இளவரசியாக இருந்தபோது கிரேக்க நாட்டில் பிறந்த இளவரசர் பிலிப் மீது காதல் கொண்டார். இளவரசரின் கம்பீரமான தோற்றமும் நீல நிறக்கண்களும் இளவரசி எலிசபெத்தை மிகவும் வசீகரித்தன. (பாடல் (1) நீ ஒரு மகாராணி).

இளவரசி எலிசபெத்தின் தந்தையாரின் விருப்பப்படி இளவரசி 21 வயதான போது அவருக்கும் இளவரசர் பிலிப்புக்கும் மிகவும் விமரிசையாகத் திருமணம் நடந்தேறியது. (பாடல் 2 மல்லிகை முல்லைப் பூப்பந்தர்).

இவர்களுக்கு நான்கு குழந்தைகள் பிறந்தார்கள். அவர்களின் பெயர்கள் சார்ள்ஸ்111 (King Charles 111) இளவரசர் ஆன்ட்ரூ (Prince Andrew) இளவரசி ஆன் (Princess Ann) இளவரசர் எட்வர்ட் (Prince Edward) ஆகும்.

இளவரசி எலிசபெத்தின் தந்தையார் பெப்ரவரி மாதம் 1952ஆம் ஆண்டு காலமானார். அப்போது இளவரசி எலிசபெத்தும் இளவரசர் பிலிப்பும் கென்யாவில் (Kenya) இருந்தார்கள்.

தந்தையாரின் மறைவு பற்றிய செய்தியைக் கேட்டு மிகுந்த மன வருத்தத்துடன் தாய்நாட்டுக்குத் திரும்பி வந்தவர் தனது 25ஆவது வயதில் மகாராணியாக முடிசூட்டிக்கொண்டார்.

முடிசூட்டும் போது “மக்களே உங்கள் நம்பிக்கைக்குரியவளாக நான் இறக்கும்வரை நடந்து கொள்வேன்” என்று கூறி அதன்படியே இந்த 70 வருடங்களும் நடந்து கொண்டார்.

இவர் தன் ஆட்சிக்காலத்தில் பல போர்கள், பஞ்சம், இன்டர் நெட், கோவிட் எல்லாவற்றையும் கடந்து வந்திருக்கிறார்.

இவர் ஏழு Common Wealth நாடுகளுக்கு அதாவது ஐக்கிய இராச்சியம், கனடா, அவுஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து, சவுத் ஆபிரிக்கா, பாகிஸ்தான், போன்ற நாடுகளுக்குத் தலைவியாக விளங்கினார்.

1973ஆம் ஆண்டு அவுஸ்திரேலியாவுக்கு வந்து ஓப்ரா ஹவுஸை(Opera House) திறந்து வைத்திருக்கிறார்.

பலரும் இவரைத் தங்கள் இரண்டாவது தாயாகவும் பாட்டியாகவும் நினைத்து வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். மகாராணியை Nations greatest Sovereign என்றுதான் மக்கள் அழைப்பதுண்டு.

இவர் மகாராணியாக இருந்தபோது 13 அமெரிக்க ஜனாதிபதிகளையும் 16 அவுஸ்திரேலிய பிரதம மந்திரிகளையும் சந்தித்திருக்கிறார்.

இவர் 8ஆம் திகதி செப்டெம்பர் மாதம் 2022ஆம் ஆண்டு இவ்வுலகை விட்டு மறைந்தார். பத்து நாட்கள் துக்கம் அனுஷ்டித்து விட்டுத்தான் இவரது உடலை அடக்கம் செய்யப்போவதாக செய்திகள் கூறுகின்றன.

மகாராணியின் பூதவுடல் மறைந்தாலும் புகழுடம்பு மறையாது. அவரின் ஆத்மசாந்திக்கு நாம் எல்லோரும் பிரார்த்திப்போமாக ! (பாட்டு (3) ஆடி அடங்கும் வாழ்க்கையடா!)

கடவுள் இருக்கிறார்:

பாடாசாலை கன்ரீனில் நேற்றைய காலைச் சாப்பாடு சுமாராக போனது. இரண்டு ரொட்டித் துண்டும், செத்தல் மிளகாய் சம்பலும்தான்.

ஓரளவு பெரிய ரொட்டியாக இருந்தாலும், இரண்டு ரொட்டிகள் எமக்கு போதுமானதாக இருக்கவில்லை.

ஆனாலும், கன்ரீன்கார அம்மாவோ, ஒருவருக்கு இரண்டு ரொட்டிகள் மாத்திரமே தருவேன் என்ற எழுதாத சட்டம் ஒன்றை கொஞ்ச நாளாக நிலை நாட்டியிருந்தார்.

காலத்தின் தேவை அறிந்து நாமும் அதை சமாளிக்க பழகினோம்.

கன்ரீன்கார அம்மாவால் என்ன செய்ய முடியும். சாப்பாட்டு பொருட்கள் எதுவும் இல்லை. இருந்தாலும் நிமிசத்துகொரு விலை ஏற்றம்.

கிடைக்கிறதை கொண்டு வாடிக்கைக்கார ஆசிரியர்களையும், மாணவர்களையும் சமாளிக்க வேண்டும் என்பது அவரின் நேர்மையான நிலைப்பாடு இருந்தது.

மத்தியான நேரம் தண்ணீர் குடித்து வயிறு நிரப்ப பலருக்கு விருப்பம். மின்சாரமும் அடிக்கடி கட்டாகி போகுது. அதனால், தண்ணித் தொட்டிக்கு ஒருக்கால் மாத்திரம் தண்ணீர் ஏற்ற முடியுது. தண்ணியும் பற்றாக்குறையாக இருந்தது.

அண்டைக்கும் காலைப் பிறையரில் மூன்று பிள்ளைகள் மயங்கி விழுந்துவிட்டனர்.

பிள்ளைகளை தூக்கிக்கொண்டு பொது அரங்கு மண்டபத்தில் வளர்த்தி கிடத்தினோம்.

கன்ரீன்கார அம்மா ஆத்தித்தந்த தேத்தண்ணியை பிள்ளைகளுக்கு கொடுத்தோம்.

ஒரு பிள்ளை மயக்கம் தெளிந்து எழுந்து இருந்தது. மற்றைய இரண்டு பிள்ளைகளும் மயக்கமாக கிடந்தனர்.

நல்லகாலத்திற்கு ஓர் ஆட்டோ தெருவால் போய்க்கொண்டிருந்தது.

கை காட்டிக்கூப்பிட ஆட்டோக்காரன் பறந்தோடி வந்தான். பிள்ளைகளை ஆட்டோவில் ஏத்திவிட்டு, இரண்டு ஆசிரியைகளை கூடவே அனுப்பி வைத்தோம்.

வைத்தியசாலையில் டாக்டருத்தர் பிள்ளைகளை செக்பண்ணிவிட்டு சொன்னார்,

“பிள்ளைகள் நேற்றிரவும், இண்டைக்கு காலையிலும் ஒண்டும் சாப்பிடவில்லை. நல்ல காலம் கெதியாகக்கொண்டு வந்து சேத்துப் போட்டியள்”, என்றார்.

ரீச்சர் ஆட்டோக்காரனை பார்த்தார். ஆட்டோக்காரன் தெய்வமாக தெரிந்தார்.

ஆட்டோக்காரனுக்கு காசு கொடுக்க பேர்சை எடுத்து திறந்தார்.

“ரீச்சர் காசு வேண்டாம். பிள்ளைகள் சுகம் வந்தது பெரிய புண்ணியம்” என்று சொல்லி விட்டு கிளம்பிப்போனார்.

பெற்றோல் தட்டுப்பாடும் பெற்றோல் விலை அதிகமாகவும் உள்ள இந்தக்காலத்தில், இப்படியொரு மனித நேயமான மனிதரை கண்டது ஆசிரியைக்கு ஆச்சரியமாகவே இருந்தது.

-2-

பள்ளிக்கூடம் விட்டு வந்து மதியச் சாப்பாட்டுக்கென மூன்று கடைகள் ஏறி இறங்கினேன். எங்கேயும் சாப்பாடு கிடைக்கவில்லை.

“இன்னும் மூண்டு நாலு நாளையில கடைகள் பூட்டவேண்டி வரும்போல, காஸ், கரண்ட், சாப்பாட்டுச்சாமான் ஒண்டு மில்லாமல் கடையை நடத்தெண்டால் எப்படி நடத்திறது.” அலுத்துக்கொண்டு சொன்னார், கடைக்கார அண்ணா.

சமரபாகு சீனா உதயகுமார்

இரண்டரை மணிக்கு மேல ஆச்சு. வீட்டுக்கு வந்து வீட்டுக்கார ஐயாவை தேடினேன். அங்கே ஐயாவை காணவில்லை.

என்ற சூழலுக்கு வந்து உறங்குவது எண்டு நினைத்து கட்டிலில் சாய்ந்தேன்.

கெட்டகாலத்திலும் ஒரு நல்லகாலம். கரண்டிருந்ததால் 'பான்' வேலை செய்தது.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உறங்கிக்கொண்டு இருந்தேன். அரைவாசிக்கு மேலே உறக்கம் வந்திருக்க வேண்டும்.

“மாஸ்ரர்... மாஸ்ரர்...” என்று ஐயா வெளியே கூப்பிட்டுக்கொண்டு நின்றார்.

திடுக்கிட்டு எழுந்து ஆத்துப்பரக்க வெளியே ஓடி வந்தேன். வெளியே ஐயா ஒரு பார்சல் சோறுடன் நின்று கொண்டிருந்தார்.

“அந்தியேட்டிக்கு போனன். ஒரு பார்சல் சோறு தந்தாங்கள். நான் சாப்பிட்டன். இதை நீங்கள் சாப்பிடுங்க” என்று சொல்லி பார்சலை தந்துவிட்டுப் போனார்.

இறந்தது ஆணோ, பெண்ணோ என்று ஐயாவிடம் நான் விசாரிக்கவில்லை. எது வெண்டாலும் அந்த உயிர் சாந்தி அடைய வேண்டுமென கடவுளிடம் வேண்டினேன்.

(யாவும் உண்மை)

போராட்டங்கள்

பலமிழந்து

அடங்கியொடுங்கி

அடக்குமுறைக்குள்

தஞ்சம்

அதிகாரமிடுக்கில்

அப்பாவிகளை

கசக்கிப்பிழிகிறதே

கயவர்களின்

வஞ்சம்

அன்றாடம் நாடாள

இராஜ்ஜியங்களின்

ஆதரவு வேண்டி

அரசாங்கம் தினம்

கூனிக்குறுகியே

கெஞ்சம்

தன்னலம் காக்க

பிறர் நலன் போக்கி

பணம் கறக்கும்

பாவிகளால்

பரிதவிப்போரும்

பொதுநலனுக்காய்

அடைவரே

தஞ்சம்

சுரண்டுவோருடன்

ஊழல்வாதிகளுடன்

திமிராளர்களுடன்

அதிகார வர்க்கம்

கூடிக் குலாவியே

கொஞ்சம்

அகந்தையால்

அக்கிரமத்தால்

அனைத்துமே

அழிந்தபின்

பூஜ்ஜியமே

மிஞ்சம்

நல்லவர் சேர்ந்து

நாயனருளோடு

நிமிர்ந்தெழுந்தாலே

நாசகார கூட்டமும்

நடுநடுங்கி

அஞ்சம்

விடியலொன்று

விரைந்து வரும்போது

எழுச்சியொன்று

ஏற்றமுறும் போது

புரட்சியொன்று பிறந்து

புறப்பட்டெழும் போது

பாவியிவர்களின்

பாவங்களை அவை

நிச்சயமொரு நாள்

விஞ்சம்

**வஞ்சம்
அஞ்சம்!**

- கலாபூஷணம்

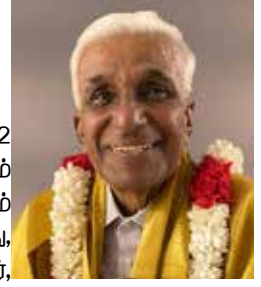
சட்டத்தரணி

ரஷீத் எம். இம்தியாஸ்

ஈழத்தின் முன்னணித் திறனாய்வாளர்

கே. எஸ் சிவகுமாரனின் மறைவு

ஈழத்தின் முன்னணித் திறனாய்வாளர் கே. எஸ் சிவகுமாரன் 15-09-2022 அன்று காலமானார் என்ற செய்தி ஈழத்து இலக்கிய உலகைப் பெரிதும் கவலைக்குள்ளாக்கியுள்ளது. கடந்த ஆறு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதிவந்த கே.எஸ். சிவகுமாரன், திறனாய்வு, பத்தியெழுத்து, ஆக்க இலக்கியம், பத்திரிகை ஆசிரியர், நூலாசிரியர், மொழிபெயர்ப்பாளர், ஆங்கில ஆசிரியர் எனப் பல்துறைகளில் இயங்கியவர்.

சிவகுமாரன் டெயிலி நியூஸ், தி ஜலன்ட், வீரகேசரி, நவமணி ஆகிய பத்திரிகைகளில் உயர்பதவிகளில் ஆசிரிய பீடங்களில் இயங்கியவர். நவமணி பத்திரிகையின் ஸ்தாபக பிரதம ஆசிரியர். இலங்கை, ஓமான், இந்தியா ஆகிய நாடுகளில் பணியாற்றி தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் இலக்கியம், சினிமா போன்ற துறைகளில் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியவர். கொழும்பில் மூன்று சர்வதேசப் பாடசாலைகளிலும் அமெரிக்கா, மாலதீவு, ஓமான் ஆகிய நாடுகளிலுள்ள பாடசாலைகளிலும் ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். வெளிநாடுகளில் ஆங்கில இலக்கியம் கற்பித்தவர்.

வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகிய ஊடகங்களில் இவர் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். வானொலியில் வர்த்தக, தேசிய சேவைகளில் பகுதிநேர அறிவிப்பாளராக, தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் பணியாற்றியவர். வானொலி செய்திப் பிரிவில் தமிழ் செய்தி ஆசிரியர், செய்தி வாசிப்பாளர், ஆங்கில செய்தி வாசிப்பாளர், தொலைக்காட்சியில் முதலாவது தமிழ் செய்தி பிரதித் தொகுப்பாளர், "ஊர்க்கோலம்" முதலாவது அளிக்கையாளர் (Presenter), ஆங்கிலசேவையில் The Arts Magazine என்ற வாராந்த நிகழ்ச்சியைத் தொகுத்து தயாரித்து அளித்த முதலாவது தமிழர். சிவகுமாரனே தமிழில் "பத்தி எழுத்து" என்னும் பிரயோகத்தை அறிமுகப்படுத்தியவர்

யாழ். சர்வதேச திரைப்படத் திருவிழா 2020இல் இவருக்கு வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது வழங்கப்பட்டது. சிவகுமாரன் இலங்கை கலாசார அமைச்சினால் "தேசத்தின் கண்" விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டவர். இலங்கை அரசின் 2020ஆம் ஆண்டுக்கான சாகித்தியரத்தினா உயர் இலக்கிய விருது இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைவதாக.

பிரபல சட்டத்தரணி தமிழறிஞர்

கு. இராஜகுலேந்திரா மறைவு

பிரபல சட்டத்தரணியும் தமிழறிஞரும் ஆளுமையாளருமாகிக் குழந்தைவேலு இராஜகுலேந்திரா அமரரானார் என்ற செய்தி எமக்குப் பெரும் அதிர்ச்சியையும் ஆழ்ந்த கவலையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. திரு. இராஜகுலேந்திரா ஞானம் சஞ்சிகையின் நீண்டகால வாசகராகவும் அபிமானியாகவும் விளங்கியவர். ஞானம் சஞ்சிகையின் விழாக்கள் பலவற்றில் கலந்து உரையாற்றியவர். தமிழ்ப் பேரறிஞர் கந்த முருகேசனார் புலமை வழிவந்த இவர் தமழ் மொழி, இலக்கியம் பண்பாடு எனப் பரந்து விரிந்த தளங்களில் இயங்கியவர். சிறந்த கவிஞராகவும் மேடைப் பேச்சாளராகவும் விளங்கியவர் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் முன்னாள் தலைவராக விளங்கியவர். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைவதாக.

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

மீண்டும் ஒரு நாடகப் பெருவிழா

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறை, ஆண்டுதோறும் அத்துறை சார்ந்த மாணவர் மத்தியில் நடத்தும் நாடகப் பெருவிழா, கொரோனாப் பிரச்சினையால், இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின், அண்மையில் நடைபெற்றது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் ஸ்ரீ. பிரசாந்தன் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் விசாகரூபன், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் றம்ஸ் அப்துல்லா ஆகியோர் உரையாற்றினர். நான் விழாவில் இடம்பெற்ற நாடகங்கள் தொடர்பான கருத்துரையை வழங்கினேன்.

இந்நாடகவிழாவில் ஐந்து நாடகங்கள் தமிழ்த்துறை இரண்டாம், மூன்றாம் ஆண்டுகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களால் மேடையேற்றப்பட்டன. ஒவ்வொரு நாடகமும் வித்தியாசமான கதைப்போக்கில் தனது தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்தியது. பல்கலைக் கழகம் சார்ந்த இளம் கலைஞர்களின் சிறந்த நாடக ஆற்றல்களையும் இவ் நாடகவிழா வெளிக்கொணர்ந்தது.

கறை விலகும் ஒருநாள் என்ற நாடகத்தினை கே. நிலக்சன் எழுதி, நெறியாள்கை செய்திருந்தார். அவரே அப்பா பாத்திரத்தையும் ஏற்று, நன்றாக நடித்திருந்தார். தாயாக நடித்த ஹம்சிகா, பாத்திரத்தை உணர்ந்து சிறப்பாக நடித்திருந்தார். கிராம நாட்டாண்மைக்காரரின் உதவியாளராக நடித்த சிந்துஜா, தமது அருமையான நகைச்சுவை நடிப்பை வெளிப்படுத்தினார். மற்றும் இந்நாடகத்தில் பங்குபற்றிய ஜோசானினி, சுடர்நிலா, தில்சாத் பானு, வலன்ரினா, இமராபானு, மதுசிக்கா முதலானோரும் எமது பாராட்டுக்கு உரியவர்கள்.

விடியுமா? என்ற நாடகத்தையும் எழுதி இயக்கியவர், கே. நிலக்சன். இந்நாடகம் சிறந்த கட்டுக்கோப்புடன் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. நாடக அறிமுகமும், எடுத்துரைஞராக நடித்த கிறித்தூராஜாவின் நடிப்பும் நன்றாக இருந்தது.

தாயாக நடித்த யாழினியின் நடிப்பு அற்புதமாக இருந்தது. தந்தையாக நடித்த சுஜிந்தன், குஞ்சக்காவாக நடித்த டர்சிகா தமது நடிப்புத் திறமையை நன்கு வெளிப்படுத்தினர். மற்றும் றெம்சிக்கா, சிவருபினி, நவந்தா, வினோதன் ஆகியோரும் பாத்திரம் உணர்ந்து நடித்தனர். நாடகத்தின் இறுதியில் பாரதியின் 'நல்லதோர் வீணைசெய்தே - அதை நலங்கெடப் புழுதியில் எறிவதுண்டோ?' என்ற பாடலும் பொருத்தமாக இணைக்கப்பட்டமை வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்தது.

நாடக விழாவில் நாய் தின்னாக் காச என்னும் நாடகத்தினை எழுதி இயக்கியதோடு, தாய் ஞானமாகவும் நன்றாக நடித்திருந்தார், தர்மிக்கா. தந்தை கந்தப்புவாகச் செந்தூரன் பாத்திரம் உணர்ந்து நடித்திருந்தார். இந்நாடகத்தில் ஒரு சுவாரசியமான அம்சம், நாய் பாத்திரம் ஒன்றும் இடம்பெற்றிருந்தமையாகும். அந்த எசமான விசுவாசம் கொண்ட நாய்ப் பாத்திரத்தில் கிருசியா அற்புதமாக நடித்திருந்தார். மகள்மாராக நடித்த சுதர்னியா, தருண்சியா ஆகியோரும் தமது நடிப்புத்திறனை வெளிப்படுத்தினர். மற்றும் நருசா, ஜென்சிகா, கிருபாலினி, அபினுஷா, பஸ்னா, இன்பா, றினாசா, டினோசா, பஸ்மிலா ஆகியோரும் ஆர்வத்துடன் நாடகத்தில் பங்களிப்புச் செய்திருந்தனர். இந்நாடகத்தில் ஒரு கட்டத்தில் கணவன் மனைவியைப் பார்த்து, 'கோவத்தலை முகத்தை முல்லைத்தீவு வரைக்கும் நீட்டாமல் இரு' என்று கூறுவது சுவாரசியமாக இருந்தது. நாடகத்தின் இறுதியில் பிரசங்கம் செய்வது, நாடகத்தின் உயிர்ப்பைப் பலவீனம் ஆக்கிவிடும்.

உதயம் என்ற நாடகத்தை நெறியாள்கை செய்ததோடு, அதில் வறிய குடும்பத்தின் அப்பா பாத்திரத்திலும் தமது நடிப்பாற்றலையும் வெளிப்படுத்தியிருந்தார், சவிஸ்ரன். இதில் அம்மாவாக நடித்திருந்த சிந்துஜா, இயல்பான சிறந்த நடிப்பை வெளிப்படுத்தியிருந்தார். மகளாக நடித்த மல்ஹிகாவும், தாம் ஒரு சிறந்த நடிகை என்பதனை நிரூபித்திருந்தார். பணக்காரக் குடும்பத்தின் அப்பாவாக இந்து ஜாவும், அம்மாவாக நிலுக்கியாவும் நன்றாக

நடித்தனர். நிலுக்கியா, பணக்காரப் பெண்ணுக் குரிய 'ஸ்ரைலை' இலாவகமாக வெளிப் படுத்தினார். இவர்களின் மகள், 'அப்பா பேப்பர் பைத்தியம் அம்மா மேக்கப் பைத்தியம்' என்று கூறுவது சுவாரசியமாக இருந்தது. மகளாக நடித்த சாஹிதா, தாத்தாவாக நடித்த துஷ்யந்தினி, பேத்தியாக நடித்த டினோஜா ஆகியோரும் தமது நடிப்புத் திறமையை வெளிப்படுத்தினர். இவர்களோடு பஸ்னா, லக்ஷ்ணா, பிரியதர்ஷினி ஆகியோரும் நடிப்புத்துறையில் தங்கள் பங்களிப்பினை நல்கியிருந்தனர். இந்நாடகத்தில், மகள் ஒருவர் தூக்கில் தொங்க முயற்சிப்பது, சுவாமி கும்பிடுவது போல் இருந்தது. இந்நாடகத்தின் இறுதியிலும் நாடகப்பொருள் பற்றி இடம்பெற்ற பிரசங்கத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம்.

நாடகவிழாவில் இறுதியாக இடம்பெற்ற ஆண்தேவதைகள் என்ற நாடகத்தைத் துஷ்யந்தன் நெறியாள்கை செய்திருந்ததோடு, ஒரு குடும்பத்தின் தந்தை சரவணனாகவும் நன்றாக நடித்திருந்தார். ஆண்களும் போற்றப் படத்தக்கவர்களே என்பதை இந்நாடகம் உணர்த்தியது. இரண்டு குடும்ப நிகழ்ச்சிகள் நாடகத்தின் அடிப்படையாக அமைந்திருந்தன. ரவியாக நடித்த சஞ்சீவன், மனைவி ரேணுவாக நடித்த மிலானி, ரவியின் தங்கையாக நடித்த பானுமதி ஆகியோரும், மற்றக் குடும்பத்தின் தாய் சந்தியாவாக நடித்த சோபிதா, சரவணனின் தங்கையாக நடித்த தர்சிகா, சரவணனின் தாயாக நடித்த திவ்யா ஆகியோரும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு, தங்கள் நடிப்புத் திறனை வெளிப்படுத்தினர். துணைப்பாத்திரங்களில் நடித்த இர்பா, சஜிஸ்ரினா, கிருதாரா, ப்ஸ்லிகா, ஹைகானா ஆகியோரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். நாடக இறுதியில் இடம்பெற்ற இரு குடும்பத் தலைவர், தலைவியர்களின் சினிமாப்பாணி ஆட்டத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம்.

மொத்தத்தில், பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறை மாணவர்களின் அபாரமான கலைத்திறனைக் கண்குளிரக் கண்டுகளிக்கும் அருமையான சந்தர்ப்பமாக இந்நாடக விழா அமைந்தது. நாடகவிழாவில் பங்குபற்றிய அத்தனை இளம் கலைஞர்களுக்கும் எனது மனமுவந்த பாராட்டுக்கள்! அதே வேளை, இதனைத் திறம்பட நடத்திய தமிழ்த்துறையினருக்கும் எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்!

மறைந்தும் மறையாத இருவர்

அண்மையில் இருவரின் மறைவுச் செய்தி அறிந்து, மனம் அதிர்ச்சி அடைந்தது. ஒருவர், பிரபல விமர்சகர் கே.எஸ். சிவகுமாரன். மற்றவர், பிரபல சட்டத்தரணி இராஜகுலேந்திரா. இருவரும் பலருக்கும் நன்கு பரிச்சயமானவர்கள். தத்தம் துறைகளில் நிமிர்ந்து நின்றவர்கள்.

எப்போதும் கலகலப்பாகச் சிரித்துப் பேசும் இனிய சபாவம் கொண்டவராக கே.எஸ். சிவ குமாரன் விளங்கினார் கலை இலக்கியத் துறைகளில் இயல்பாகவே ஈடுபாடு கொண்ட அவர், ஒலி - ஒளிபரப்பாளர், பத்திரிகையாளர், ஆசிரியர், இலக்கியவாதி, விமர்சகர் முதலான பல்வேறு தளங்களில் பயணித்துள்ளார். உலகளாவிய சினிமா தொடர்பாக அறிவும், அனுபவமும் வாங்கக்கப்பெற்றவர். இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியவாதிகளையும், அறிஞர்களையும் ஆங்கிலம் வாயிலாகப் பிறருக்கும் அறிமுகம் செய்யும் அரிய பணியினையும் அவர் மேற் கொண்டிருந்தார். அவர் என்னைச் சந்திக்கும் சமயங்களில், சினிமா தொடர்பான தமது நூல் ஒன்றுக்கு நான் முன்னுரை வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தார், நானும் மகிழ்வுடன் சம்மதம் தெரிவித்திருந்தேன். ஆனால், அவரது ஆசை நிறைவேறாமலே அவர் போய்விட்டார்.

இராஜகுலேந்திரா, சிறந்த சட்டத்தரணி என்று பெயரெடுத்தவர். அவரும், அவரது குடும்பத்தினரும் இயல்பாகவே கலை இலக்கிய ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். ஏறத்தாழ இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் ஞானம் தொடர்பான நிகழ்ச்சி ஒன்றில் முதன்முதலாக அவரும், நானும் ஒரே மேடையில் தோன்றினோம். இராஜகுலேந்திரா சிறந்த பேச்சாளர் என்று கேள்விப்பட்டிருந்தேன். அன்றுதான் முதன் முதலாக அவரின் அருமையான பேச்சைக் கேட்டு மகிழ்ந்தேன். இவ்வருடத்தின் ஆரம்ப மாதங்களில், அவரை நான் அவரது அலுவலகத்தில் பார்த்திருக்கிறேன். வழக்கம் போன்று உற்சாகமாகவே காணப்பட்டார். ஆனால், அவரது திடீர் மறைவு, நம்பமுடியாததாக இருந்தது.

மறைந்த இருவருமே மக்களால் நேசிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களது மறைவு உடல் சம்பந்தப்பட்டது மாத்திரம்தான். அவர்கள் இருவரும், அவர்களை அறிந்த அனைவரதும் மனங்களிலும் தொடர்ந்து வாழ்ந்துகொண்டதான் இருப்பார்கள்.

சம காலக் கிய கனல இலக்கிய கழகங்கள்

இலங்கையில் இனிய நந்தவனம் வெள்ளிவிழா அறிமுகம்

திருச்சியில் இருந்து வெளிவரும் இனிய நந்தவனம் சஞ்சிகையின் வெள்ளிவிழா மலர் அறிமுகம் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் 18-09-2022 அன்று மாலை 4.00மணிக்கு இடம்பெற்றது. ஞானம் சஞ்சிகை பிரதம ஆசிரியர் வைத்திய கலாநிதி தி. ஞானசேகரன் தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வில் இலக்கியப் புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் முன்னிலை வகிக்க பேராசிரியர் சிவ அன்பு சிறப்பு அதிதியாகக் சலந்து கொண்டார். சிறப்பு அதிதிகளாக இலங்கையின் முன்னணிப் பத்திரிகையாளர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டனர். செல்வி இனியவள் காண்டபன் தமிழ்வாழ்த்து இசைத்தார். ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி, உடுவை எஸ். தில்லைநடராஜா, சாகித்தியரத்தினா மு.சிவலிங்கம், இதழாசிரியர் நந்தவனம் சந்திரசேகரன், திரு. செந்தில்வேலவர் ஆகியோர்

இந்நிகழ்வில் உரையாற்றினர். Dr. ரஞ்ஜனி சுப்ரமணியம் விமர்சன உரை ஆற்றினார். முதற் பிரதியை முனைவர் சதீஷ்குமார் சிவலிங்கம் பெற்றுக்கொண்டார். ஸ்ரீமதி சுபாஷினி பிரணவன் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்க, நிகழ்ச்சி ஒருங்கிணைப்பினை கலாபூஷணம் பொன்னுத்துரை மேற்கொண்டார்.

“விரும்பித் தொலையும் ஒரு காடு” சிறுகதைத் தொகுப்பு

“விரும்பித் தொலையும் ஒரு காடு” சிறுகதைத் தொகுப்பின் விமர்சன அரங்கு கடந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் ஞானம் சஞ்சிகை ஆசிரியர் டாக்டர் ஞானசேகரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. இலக்கிய புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் முதல்பிரதியை பெற்றுக்கொள்வதையும் மத்தியில் ஞானம் சஞ்சிகை டாக்டர் ஞானசேகரன், நூலாசிரியர் பிரமிளா பிரதீபன் நிற்பதையும் காணலாம். (படப்பிடிப்பு : - எஸ். எம். சரேந்திரன்)

“அருள்வாக்கி நேசன்” - ஞானம் ஆசிரியருக்கு விருது

தெல்தோட்டை ஊடக மன்றத்தின் அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் கலை இலக்கியக்கழகம் 24-09-2022 அன்று நிகழ்த்திய அருள்வாக்கி அப்துல்காதிர் நினைவுப் பேருரை நிகழ்வில் ஞானம் பிரதம ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் அவர்களுக்கு “அருள்வாக்கி நேசன்” விருது வழங்கப் பெற்றது. ஞானம் 217 ஆவது இதழ் அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் சிறப்பிதழாக வெளிவந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

வாசகர் பேசுதாரர்

ஞானம் ஆகஸ்ட் மாத (267) இதழில் நிலவூர்ச் சித்திரவேல் எழுதிய “இலக்கியத்தில் எள்ளல்கள்” என்ற அருமையான சிறு கட்டுரையை வாசித்து அகம் மகிழ்ந்தேன். அக்கட்டுரையின் முடிவில், இவைபோல் இலக்கியத்தில் இன்னும் பல பாடல்கள் எள்ளல்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இதோ உதாரணத்திற்கு இன்னுமொன்று:

ஒரு தமிழ்ப்புலவன் அரசவைக்குச் சென்று அரசனைப் புகழ்ந்து பாடி பரிசு, பொருள் எதிர்பார்த்து நின்றான். மாறாக மன்னனோ புலவனை பரிசு ஏதும் வழங்காமல் புறக்கணித்து, திருப்பி அனுப்ப முற்பட்டான்.

புலவனோ கோபங்கொண்டு,

“மன்னவனும் நீயோ!

வளநாடும் உன்னதோ?

உன்னை அறிந்தோ தமிழை ஒதினேன்!

உண்டோ குரங்கேற்றுக் கொள்ளாத கொம்பு!...

என்று எள்ளி நகையாடிவிட்டு அரசவையை விட்டு வெளியேறினான்.

இணுவையூர் ஆ. இரகுபத் பாலமூர்தரன்

•••

ஞானம் 268ஆவது இதழில் அட்டைப்பட அத்தியாகக் கௌரவம் பெற்ற பல்துறை ஆளுமையாளர் கலாபூஷணம் திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு அம்மையார் பற்றிய கட்டுரை எனது கவனத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. புலமைத்துவம் மிக்க ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்த அம்மையார் பயன்மிக்க நூல்கள் நான்கினை எழுதியுள்ளார் என்பதனையும் அறிய முடிந்தது. இந்த நூல்களை நாம் எவ்வாறு பெறலாம்? அம்மையாரின் முகவரியையும் கட்டுரையில் சேர்த்திருந்தால் பயன்மிக்கதாக அமையும். பொ. கருணாகரமூர்த்தி எழுதிய பச்சை மட்டையர் சிறுகதை அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்பிருந்த யாழ்ப்பாணவாசி ஒருவரை அவரது உறவுகளை சுவாரஸ்யமான முறையில் படம் பித்துக்காட்டி இருந்தது. கதையினூடே விரவிவரும் புதிய சொற்பிரயோகங்கள் கதைக்கு வலுச் சேர்ப்பதாக அமைந்திருந்தன. ஏனைய கதைகளும் தரமாக அமைந்திருந்தன. கட்டுரைகளில் க. நீலாம்பிகை எழுதிய இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகள் தமிழர்கள் என்ற கட்டுரை மிகவும் தரமான கட்டுரை. பல புதிய தகவல்களை அறியக் கூடியதாக இருந்தது. இந்த இதழில் இடம் பெற்ற எட்டுக் கவிதைகளுமே சிறப்பாக அமைந்திருந்தன. மொத்தத்தில் ஞானம் தொடர்ந்தும் தரத்தைப் பேணிவருவது பாராட்டுக்குரியது.

கருப்பையா வேல்முருகன், பாரதெக்க, புல்லாமை.

•••

ஞானம் ஆசிரியர் அவர்கட்கு வணக்கம். நான் நூலகவியல் விஞ்ஞானம் கற்கைநெறியை மேற்கொண்டிருக்கிறேன். அதற்கு செயற்திட்டம் (சட்டி) ஒன்றினை செய்யவுள்ளேன். ஞானம் இதழ்களையே அதற்குத் தேர்ந்துள்ளேன். தயவுசெய்து ஞானம் 2016 ஜனவரி தொடக்கம் டிசம்பர் 2018வரை வெளிவந்த ஞானம் இதழ்களைத் தந்துதவமாறு வேண்டுகிறேன். அவற்றை மீண்டும் தங்களிடம் கையளிப்பேன் என உறுதியளிக்கிறேன்.

பு. றொசாந்த் 26.C, வைத்தியா றோட், தெக்வளை.

•••

செப்டெம்பர் இதழில் துரை மனோகரன் சேர் எழுதிய எழுதத்தூண்டும் எண்ணங்கள் பத்தியில் நாவலரும் கஞ்சித்தொட்டித் தருமமும் என்ற பகுதி ஆறுமுக நாவலரின் சமூகப்பணியை வெளிக்காட்டுவதாக அமைந்தது. ஆறுமுகநாவலர் பற்றி நான் அறிந்து கொண்ட புதிய தகவல் இது.

செ. ராமமூர்த்தி, டிரோதனை

○○○